http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

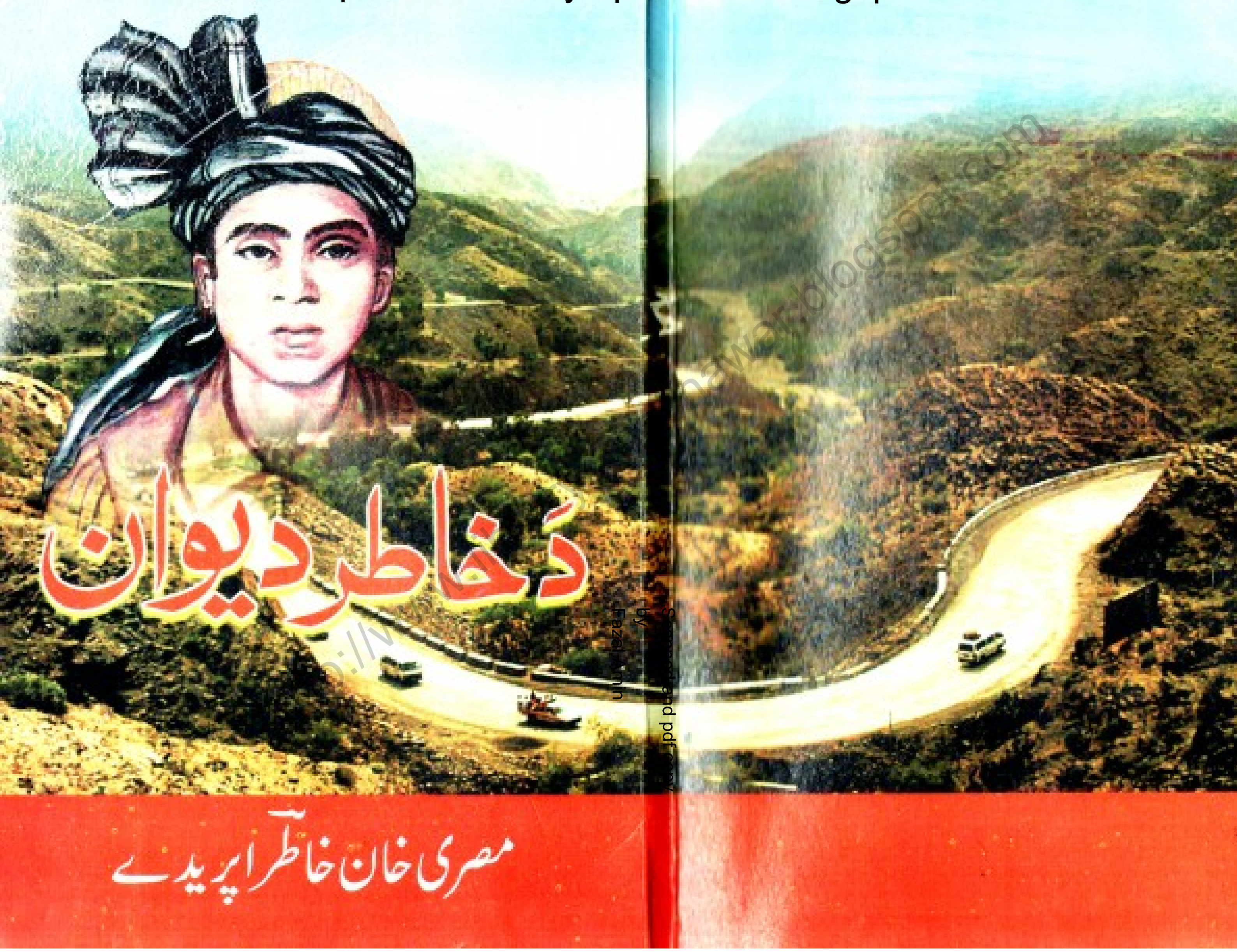

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د خاطر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تړون

د خيبر درې
د شاعرانه غېږې
په
نوم

د خاطر رنګين غزل ته حېرانېږم
په دې خم خيبر کښې څه دي چې لا څه خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

فهرست

شمېر — مخ

(ا)

۱ : چې عاشق د معشوقې په لور کاته کا ______ ۱۴
۲ : چې اشنا ئې ستمګر شي نو به څه کا ______ ۱۵
۳ : نېږۀ چې کوي هر وخت د ردونه اشنا ______ ۱۶

(د)

۴ : کافي برقي دې ديدار د محمدؐ ______ ۱۷

(ل)

۵ : خير نن که دې رته ما وکړل تا را وکړل ______ ۱۸

(م)

۶ : د استا د حسن تماشې وا خستم ______ ۱۹
۷ : دوايه شم تا نه قربان څه وکړم ______ ۲۰
۸ : باغ د مينې دې د خيال پکښې غنچې کړم ______ ۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۹ : زهٔ نګه د مرم په شان دیدار ته اربهٔ کېږم ―――― ۲۲

۱۰ : شرمسره چې نه یم په څوانه پسې نغېږېږم ―――― ۲۳

۱۱ : ستا په الفت کښې به هر بنیار نهٔ شم ―――― ۲۴

۱۲ : واخلمه تا او کهٔ دنیا واخلم ―――― ۲۵

۱۳ : خوشحالی ستا شوه زهٔ ئې نهٔ اخلم ―――― ۲۶

۱۴ : نګه کلی چې په ازغو کښې وینم ―――― ۲۷

۱۵ : په دې دنیا کښې هسې شپې تېروم ―――― ۲۸

۱۶ : اشنا کهٔ تا ته په کتو پره شوم ―――― ۲۹

۱۷ : قسمته داسې دې ویده کړم چې بېدار نهٔ شوم ―――― ۳۰

۱۸ : نور به زړهٔ ئې نهٔ ځانیری چې څهٔ وایم ―――― ۳۱

۱۹ : ته به کوګ هسې بنجلے نهٔ به مړیم ―――― ۳۲

۲۰ : جنګلی مخ ته دې د مرم په شان اربهٔ یم ―――― ۳۳

۲۱ : رنګ ته چې کرېده سرے سکور نهٔ یم ―――― ۳۴

۲۲ : سپرلیه ! نهٔ دې په غنچو کښې نهٔ یم ―――― ۳۵

۲۳ : یاره ! ستا مینې په اور سېزلے یم ―――― ۳۶

۲۴ : ستا د منزل په منزلونو کښې یم ―――― ۳۷

(و)

۲۵ : ترونډی کله ته ماپړهٔ دی چې لهٔ ځاوره ―――― ۳۸

۲۶ : څو به زهٔ تربرمه په سرو سترګو ―――― ۳۹

۲۷ : نن به څهٔ پرسې نما په تورو سترګو ―――― ۴۰

مخ

۲۸ : بیا دې سوی نهٔ کړم په هغو سترګو ―――― ۴۱

۲۹ : ما د وصال په شپه کښې توله شپه سحر لیدلی ―――― ۴۲

۳۰ : شوق چې ستا لهٔ ویده پېغو غوسره لاړلی ―――― ۴۳

۳۱ : باد شو مه د عشق ډکې نګونو په سر دی ―――― ۴۴

۳۲ : غر به سره چې دواړه په زړهٔ ذره ذره یی ―――― ۴۵

۳۲ب : څنګه چې تن په سوز تپو د تپې کړېد ―――― ۴۶

۳۲ج : [illegible] ―――― ۴۷

۳۳ : خبر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته ―――― ۴۸

۳۴ : زهٔ یمه هجران د دنیا سترګو ته ―――― ۴۹

۳۵ : ته چې رقیب ته اشارې کړې داد مل نخښه ده ―――― ۵۰

۳۶ : خوا زهٔ ترا غنهٔ شرد خوږو هسې نامه پاتې ده ―――― ۵۱

۳۷ : بېګا ستا په انتظار چې هسې سترې توله شپه کړه ―――― ۵۲

۳۸ : لیر د نقاب لرې کړه دل زده کړه ―――― ۵۳

۳۹ : ما په شرګین تا په خوږ تېره کړه ―――― ۵۴

۴۰ : رقیبه په خبر راغلې اشنا خبر چې کړه ―――― ۵۵

۴۱ : یاد شرابونه نشې وباسه ―――― ۵۶

۴۲ : د سحر باده دا ارمان یې رسه ―――― ۵۷

۴۳ : نګه کلی د مرسېدو وکه شه ―――― ۵۸

۴۴ : ستا لهٔ سپینه مخه ځار نما زړګے شه ―――― ۵۹

۴۵ : د هجران په شپه ویو په لاس کښې راغله ―――― ۶۰

۴۶ : ترڅو ته چې زړهٔ کېږی کله کله ―――― ۶۱

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ
٤٧ : ستا د بنګلو مخ شمعه چې مې شړله ———— ٦٢
٤٨ : بيا به سره کړ دو اوس څراغ ده دمه درومه ———— ٦٣
٤٩ : شکر د ے چې زۀ هم د شپې شومه ———— ٦٤
٥٠ : کله چې په فکر کښې د ستا يمه ———— ٦٥
٥١ : د لاړې خاوره شوم د ښې ښځې د تلې يمه ———— ٦٦
٥٢ : تو به شنګه تېرېږي که په هر ښيار باندې وخترنه ———— ٦٧
٥٣ : ما په مثال کله پتنګ نګينه ———— ٦٨
٥٤ : د ستا د خلې چې فيصله مانه شوه ———— ٦٩
٥٥ : نور نصر به خربره کښې دا فسړ مه راکړه ———— ٧٠
٥٦ : ته خو وايه زۀ به څۀ کړم، زړګيه لېونيه ! ———— ٧١

ډ

٥٧ : څنګه چې شي کباب په لمبو د د لګيدۀ ———— ٧٢
٥٨ : لوګے د دوباب د مينې نۀ شي په وا پۀ زړۀ ———— ٧٣

ی

٥٩ : دا سې بله شپه به په نصيب سره راشي ———— ٧٤
٦٠ : عکس د ستا زما د سترګو لۀ څمبار رڅي ———— ٧٥

٦١ : د ستا سترګې چې کړي خپه د زړۀ نه وځي ———— ٧٦
٦٢ : زړګيه ! تا دې چې دردونه څۀ دی ———— ٧٧
٦٣ : چې پښيمان نۀ شي په ياکښې څۀ دی ———— ٧٨
٦٤ : کله د ستا د خندې پد رشپې دی ———— ٧٩
٦٥ : د ستا په غم کښې خوشحالي پټې دی ———— ٨٠
٦٦ : زما چې دا مدام د غه دلبر ته سترګې دی ———— ٨١
٦٧ : نن خو مانه هسې بله دنيا ښکاری ———— ٨٢

٦٨ : زړۀ چې کۀ هر څو زما هر څۀ غواړی ———— ٨٣
٦٩ : زما زړۀ او د ستا سترګې سره جړېږی ———— ٨٤
٧٠ : ما ليکو ان به چې زړۀ د چهری خو دردونه دکا تېرېږی ———— ٨٥
٧١ : څۀ چې پرې پخوا د ما د يار سره جوړيږی ———— ٨٦
٧٢ : د وخت د ګذار د ښې ما غرېزه نۀ جوړېږی ———— ٨٧
٧٣ : نور به ايله څۀ دلېونی نه پاتې کيږی ———— ٨٨
٧٤ : سترګې دې که ره برسنده چې ښخترنه راځي خطا شي ———— ٩٠
٧٥ : په ارمان د تالاره شي چې هر ښيار شي ———— ٩١
٧٦ : د دې دنيا نه چې کلان وړک شي ———— ٩٢
٧٧ : چې چې دبند بے دلبر به پيمان شي ———— ٩٣
٧٨ : ستا چې خود دې زلفې کړ نۀ را تار شي ———— ٩٤
٧٩ : ورانده چې بده چې ما وچې چې کاله ته به شي ———— ٩٥

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۸۰ : خزان لاړ شي بهار راشي ګلان خوشحاله شي ـــــــ ۹۶

۸۱ : راشه په ګوګل کښې د جګر خبرې نه شي ـــــــ ۹۷

۸۲ : داستا په سترګو کښې به څه پاتې شي ـــــــ ۹۸

ے

۸۳ : زړه په ما نه دے چې نا رسے مخ دے ـــــــ ۹۹

۸۴ : شوګ چې ستا د ګوډې مینې طلبګار دے ـــــــ ۱۰۰

۸۵ : خوږ خو يو د مينې په ترخو کښې انتظار دے ـــــــ ۱۰۱

۸۶ : خدايه څومره بې وفا زما دلبر دے ـــــــ ۱۰۲

۸۷ : ما دې ګمان راته اشنا د ستا په ښهر دے ـــــــ ۱۰۳

۸۸ : شاته چې حسن دې اشنا د سرو لبو نه ډک دے ـــــــ ۱۰۴

۸۹ : تک تور سرے دا ستا سرے ورېل دے ـــــــ ۱۰۵

۹۰ : څومره ورې په زړګي باندې چې غم دے ـــــــ ۱۰۶

۹۱ : ستا په انتظار کښې مانه کال څه دے ـــــــ ۱۰۷

۹۲ : چې نږدې ستا په تور دے په بل تورې پيوند نه دے ـــــــ ۱۰۸

۹۳ : چې لږ نظر هم د بصر پاتې دے ـــــــ ۱۰۹

۹۴ : سترګې دې چلې چې وخندا زده کړے ـــــــ ۱۱۰

ي

۹۵ : د ځان سپېڅلا دولو کښې مسکې وې ماليدې ـــــــ ۱۱۱

۹۶ : اشنا چې ئې ليده تېرې وعدې راياد ېدې ـــــــ ۱۱۲

۹۷ : زما د اميد ونو ونجې شپې وغوړ ېدې ـــــــ ۱۱۳

۹۸ : چې ښکلې دې وخندېدې شو شوې ـــــــ ۱۱۴

مخ

۹۹ : پوره شوې په دې چې په کنځل کښې خکه ښکارې ـــــــ ۱۱۵

۱۰۰ : اے ګله ستا چې ډکې له خندله سترګې لاړې ـــــــ ۱۱۶

۱۰۱ : کله دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بيا به څه کړې ـــــــ ۱۱۷

۱۰۲ : د پره خوشحالي ښه نه ده بيا راته هم پرېږې ـــــــ ۱۱۸

۱۰۳ : ګله مجنون غوندې ګرځم په بيابان درپسې ـــــــ ۱۱۹

۱۰۴ : راشه اے ماو تابان په توره شپه کښې ـــــــ ۱۲۰

۱۰۵ : چې د سترګو دې ښکار نې زما سترګې ـــــــ ۱۲۱

۱۰۶ : خود د هسې ليرې کوځې شرې زما سترګې ـــــــ ۱۲۲

۱۰۷ : د ستا چې نه وينم دا تورې سترګې ـــــــ ۱۲۳

۱۰۸ : څه وشو چې سترګې چې په تابانه خوږې شولې ـــــــ ۱۲۴

۱۰۹ : چې اشنا ئې کړې ايسار پرېږم ولې ـــــــ ۱۲۵

۱۱۰ : اوښکې نه ګېږي خو راماتې شوې ـــــــ ۱۲۶

۱۱۱ : ته به په زړه کښې مانه څه راکړې ـــــــ ۱۲۷

۱۱۲ : ته ما ستا ښکلي يې په سله نه لې ـــــــ ۱۲۸

۱۱۳ : هر څو کله چې د زړه قرار ورله راغې ـــــــ ۱۲۹

۱۱۴ : داسې راته ګوري ته نه چې راته ګوري ـــــــ ۱۳۰

سندرې

له ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پورې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې عاشق د معشوقې پهٔ لور کاتهٔ کا
خوږ لېمهٔ شي کم طاقته پهٔ بوانهٔ کا

چې پلو لهٔ مخه لرې کړي دنیا شي
لکه ستړګه د سبا چې را خاتهٔ کا

لرې عکس د زړهٔ واخله کهٔ دې شک وي
چې دا تور باڼهٔ دې څرنګه ویشتهٔ کا

پهٔ مېین زړهٔ څنګدن شي چې یار راشي
پهٔ هیبت زړهٔ پهٔ ګوګل کښې الوتهٔ کا

د خاطر پهٔ زړهٔ ګې داغ د بېلتون کوره
چې د یار پهٔ لور کا زړهٔ واړهٔ کاتهٔ کا

چې اشنا یې ستمګر شي نو به څهٔ کا
چې زخمي شوک پهٔ ښکیر شي نو به څهٔ کا

چې ټول عمر یې تېر کړے پهٔ پالنګ وي
څهٔ چې زمکه یې بستر شي نو به څهٔ کا

چې پهٔ عمر کښې یې غم لیدلے نهٔ وي
چې د غم سره یې سر شي نو به څهٔ کا

انتظار چې د وصال پهٔ کومه شپه کړو
د بېلتون چې پرې سحر شي نو به څهٔ کا

کهٔ دیدن د یار مومندے پهٔ دېر هنر شي
چې غماز د چا رهبر شي نو به څهٔ کا

زهٔ خاطر خو همېشه د غمسې وایم
چې اشنا یې مرور شي نو به څهٔ کا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړه مې کوي هر وخت د دردو نه آشنا
لږ خو مې واوره فریادونه آشنا

ترڅو به ژاړم ستا په مینه کښې زهٔ
ګوره داوښکو مې سیندونه آشنا

اوس دې له غمه خلاصېدے نشم
ما وې په عشق کښې وی خوندونه آشنا

نن په جبین کښې دې خالونه خور دی
دی په چشمانو مې ګردونه آشنا

کهٔ ستا په خیال کښې دے اجل ته قریب
د خاطر شته دی ارمانونه آشنا

کافي بوټي دي دیار د محمدؐ
ما منلې په دیدار د محمدؐ

ګل رنګونه به یې لاړ شي په مخکښې
کهٔ چا ونیوله لار د محمدؐ

د دنیا واړه ګلونه به یې هېر شي
کهٔ چا ولیدهٔ ګلزار د محمدؐ

چې د دې دنیا ژړا او خندا نهٔ وے
نهٔ وے شمع په مزار د محمدؐ

د یادونو یې وصال ګڼه خاطره
چې قرار وی یې قرار د محمدؐ

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نن کۀ در ته ما وکړل تا را وکتل
خوګودم به دي بیا کۀ دي سبا راوکتل

هم د غمي ګلونه وو چې مینه جوړه شۀ
غمۀ وشو پسرلے دے کۀ آشنا راوکتل

دنیا را ته رنګوری د کتو نه وو تم
چې تا نه مې کتلی دی هرچا راوکتل

پۀ مخه باندي راغلې مخ دي خله پټوۀ
کږه غم دي را ته جوړ چې دي پۀ شا راوکتل

دستی مې وخندل هم دا مې وۀ ارمان
تا چې اے رقیبه پۀ خندا راوکتل

یودم مې زړۀ نرے شو لوهمزولوخاندمه
خاطر چې غریو نیولی پۀ ژړا راوکتل

[illegible]

دستا د حسن تماشې واخستم
تکه لوګے پۀ سر لمبې واخستم

لاس خو بې رانه کړو چې مخ پټوی
ګوری یاران مې د غم شپې واخستم

دا در ته سوال کړم چې سوال نشم کړے
وایي خله ته چې ستا اسرې واخستم

سبا مې بیا پۀ زولنو کښې ګوره
نن مې چې فکر د کوڅې واخستم

سم دې د مخ پۀ سبا پوه نۀ شومه
کۀ دې د زلفو تورې شپې واخستم

کور د ژوندون را ته یو پور بنګارۀ شو
چې تصور د هغه دیږې واخستم

بس یادوم دې نورې مۀ تنګوه
چرته مې صبر نشې غمې واخستم

خاطره ته او دا دنیا ډک پروشه
نۀ بس د عشق یوې قصې واخستم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

وه وایه شم تا نه قربان څهٔ وکړم
نور ددې د پاسه په ځان څهٔ وکړم

تهٔ خو به کمځې د زلفو جوړې کړې
زهٔ په دې شلیدلي ګریوان څهٔ وکړم
تهٔ خو چا ته نهٔ درځې، خو زهٔ یاغلم
څ یم ستا په در کښې مهمان، څهٔ وکړم
زهٔ به نور څهٔ نهٔ کړم بس دے سوال کوم
نور خو زما نشته دے توان، څهٔ وکړم
ستا په طمع ځان له پاتې شوے یم
ټول خو رانه لاړل یاران، څهٔ وکړم
پوهه دې چې په ځان کړم اوس چې نهٔ پوهېږې
بیا به داسې نهٔ کړم سلطان، څهٔ وکړم
چا به دغم ټوک ټوندون اخستے وهٔ
بس خو چې پیدا شوم انسان، څهٔ وکړم

اوس خو زهٔ خاطر په څهٔ پوهېږم نه
تا چې کړمه داسې حیران، څهٔ وکړم

باغ د مینې دې د خیال په کښې غنچې کړم
ستا د مخ په تصور کښې تماشې کړم

بل به نهٔ وی یاره ستا غوندې کښې حُسن
څله اوبه د خپله لاسه درپسې کړم

ستا د مخ کتاب د زړهٔ په سترګو ګورم
په ځان تېرې شي او بدې راخورې کړم

زهٔ خاطر خو یاره ستا د مخ کتاب ته
بې لهٔ تا نه په خبر کښې ورځې شپې کړم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زۀ لکه د موم په شان دیدار ته اوبه کیږم
پرېږده چې او به شم ستا رخسار ته اوبه کیږم

چرته شي خوبونه شپې پرې ستورې محفل جوړ کړي
همدا یې مشغولا شي ستا سینګار ته اوبه کیږم

زۀ پرې بنۀ پوهېږم ستا لیدل زما اجل دے
بیا یې هم وار نۀ شي ستا یو وار ته اوبه کیږم

اوس خاطره ولې خدایې په زړه کرم دومره سخته
بیا چې پس له مرګه ستا مزار ته اوبه کیږم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ستا په اُلفت کښې به هوښیار نۀ شم
څو چې د عقل نه وزګار نۀ شم

سود یې د عشق په لېونتوب نۀ شي
څو چې رسوا دې په بار بار نۀ شم

یار یې وفا دې ماته هله وائي
چې ترې لاسر او ماله زار نۀ شم

څو چې په تورو خاورو موړ نۀ شم
موړ به دې هومره په دیدار نۀ شم

که د منصور غوندې په دار شم اشنا
دا ستا لا عشق به توبه ګار نۀ شم

خاطره! داسې ګــذار عشق راکړلو[1]
چې بل ګــذار ته به بېدار نۀ شم

[1] مثل اس او دیلان کښې - د اکړیو ، ده ، چې مصرع یې ورزنۀ کړی

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

واخلمه تا اوکړه دنیا واخلم
په خندا خرنګه ژړا واخلم

لېږي دي پوره ته کړه د مخ نه زلفې
لېږه سودا چې په دنیا واخلم

ته چې په سترګو کښې مسکۍ شوې ګلې
نه دې درېږې میني بلا واخلم

تا ته چې ګورم په دوو زړونو کښې شم
یو قدم مخکښې بل په شا واخلم

مرګ او بېلتون راته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم که دا واخلم

غوړمه چې زړه بېږم په ځوانۍ پسې زهيرېږم
خداي زده نه پوهېږم چې ساده شوم که پوهېږم

نه اوله تا تګ دا هسې کله چرته شوي
د عمره خوږ پوهېږم چې قدم لاخلم ودرېږم
ته او ستا بنا پست چې په ما څنګه ځنګه کړې شي
مه کوه ايله نن د هر څه سره جوړېږم
نه یمه خوشحاله ستا په غم کښې خفه مه شې
خداي مې پخلا مه کړه چې له تا ، مرور ېږم
شان يې د کړو نه وي خو چې زړه مې شي راپورته
تا ته چې نه سوال کړم د خپل ځان ځني شرمېږم
غوښته مې هم دا چې راته روا يې چې د روه مه
خداي خبر چې بيا دې په پلو دربنکاره کېږم
ته که په يو خله له ما خلاصېږې نو يې واخله
ته به راته نه شې کټه ځه له خفه کېږم

څنګه ما خاطر درته دا وي چې مې هېر کړه
پرېږده چې يې واره په هر ځای کښې در يادېږم

میاشتنۍ ٠ قند ٠ مردان ـ خصوصي ګڼه ١٠ رګالين نمبر (ص ٩٥)

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوشحالي ستا شوه زه يې نه اخلمَ
د ستا غمونه واړه زه اخلمَ

تا چې زړه وړه ګواه هم نه لرم
اوس به له تا نه څنګه زړه اخلمَ

اول سپېرغی وم ستا د مينې د اور
اوس په ځان پوره شوم چې لمبه اخلمَ

په ورانه دې ځم په ورو ستو کوم آشنا
زه قدمونه چې واړه اخلمَ

هر سړی ګرد و ته په خاطر دی د غم
په اسويلو کښې چې سباله اخلمَ

د متن لپاره کښې د الفاظو غمونه د ے چې صحيح نه دے .

لکه ګلې چې په اغزو کښې وينم
داسې يې زړه ستا په بڼو کښې وينم

رخسار دې وينم تورو زلفو کښې ستا
لکه رڼا چې په تيارو کښې وينم

ګلفامه څو کله لرې اوسې له ما
زه دې د نم په پلوشو کښې وينم

د ستا ليدل تېر شوے خوب وه آشنا
بيا به دا خوب په کومو شپو کښې وينم

اے د سبا ستړې پاخېږه په ورو
تله د آشنا دې په خټو کښې وينم

زما خاطر خاطر دې اور کښې وينو
اوس يې لمبې په اسويلو کښې وينم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

پهٔ دې دُنیا کښې مسې شپې تېروم
لکه مېلمه یو دوه غړۍ تېروم

پهٔ ما زمېرمهٔ شي خوږ مخ ښکاره کړه
پهٔ زړهٔ د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحالي تهٔ کوه چې غم نهٔ لرې
زهٔ لېونے یم چې تنګسې تېروم

دا زهٔ خاطر ستا دخاطر د پاره
پهٔ خپل خاطر دغم چپې تېروم

○

○

اشناکهٔ تا ته پهٔ کتو پوره شوم
نو بس پهٔ ټولو تماشو پوره شوم

بس خو معلومه شوه چې نهٔ رادروې
ستا د دروغو پهٔ وعدو پوره شوم

یا د ساقي د مېو خوند نشته دے
یا زهٔ ایله اوس پهٔ نشو پوره شوم

سوے به هم د خاطر زړهٔ وي داسې
زهٔ دې د مخ پهٔ سرو لمبو پوره شوم

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

قسمته داسې دې ودۀ کړم چې بېدار نۀ شوم
بغېر لۀ تا ستا د غمونو نه وزګار نۀ شوم

پۀ دې دنیا کښې به غېر ستا لۀ ژوندۀ څۀ ژوندون وي
لېږم غوږ څوېږم خو یو ځل پۀ کښې خمار نۀ شوم

ستا پۀ الفت کښې هغه خوب چې ما لیدلے اشنا
د رقیبانو د جرګو څخې وېزار نۀ شوم

تۀ چې راکوې زۀ به هغه وخت پۀ طمع ومه
یو ځل هم مور د ستا د خُلې پۀ بنۀ ګفتار نۀ شوم

هغه وعده چې تا پۀ سترګو کښې وه مانۀ کړې
دا زۀ خاطر دې د وعدې پۀ انتظار نۀ شوم

نور پۀ زړۀ مې نۀ ځائېږي چې څۀ وایم
دا نه بیا مسرورېږي چې څۀ وایم

کۀ څۀ نۀ وایمه هم راپورې کښې
پۀ دې هم راته قهرېږي چې څۀ وایم

د هرچا پۀ لورې څمه داسې وخت دے
بیا مې وخت کله تېرېږي چې څۀ وایم

کۀ خبره نۀ وي مانه خبر دے خبر دے
بیا خپل حسن نه خبرېږي چې څۀ وایم

وېره بنه پۀ تا پوهېږمه خاطره
خو بس سترګې مې شرمېږي چې څۀ وایم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته به کړې مې بڼکلې زه به مړ یم
چې یې اوس ویلې لیدلې زه به مړ یم
جنازه یې چې له کوره کړې ته درومې
ته به نه وې راوتلې زه به مړ یم
خدای د پاره په مزار یې چې را درومې
لږ شه ماته پښه نیولې زه به مړ یم
زه به مړ شمه قرارې مرګې ورک شه
سره خاندې به ټول کلې زه به مړ یم
وې چې ترخې به په ما وې بازرغونې
وی مزار به مې ښکلې زه به مړ یم
اې اشناچې دې وطن له ته را درومې
خرښې خوږې لیدلې زه به مړ یم
خرې خاورې به په ما باندې انبار وی
هر سړې به دروی غلې زه به مړ یم

د کاکل په ختم بند د مخ کتاب کړه
ما خاطر به خدای سپارلې زه به مړ یم

بڼکلې مخ ته دې د موم په شان اوبه یم
لکه کاڼې مې کلک ورته په زړه یم

چې په کومه لاره لاړشې زه یې مل یم
لکه ګرد یې مې خور په هر یو پله یم

زه په کومو سترګو ځان ته بیمار وایم
چې دستانوم اخستې شمه نو ښه یم

ستا لیدل لکه د خوب لیدل دې یاره
په دې خوب پسې لا هغسې ویده یم

لږ د ځان سره په زړه کښې فکر وکړه
زه خاطر دې چرې یو ځلې په زړه یم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

گوره چې رنګ مې سوې سکور نهٔ یم
طاقت مې نشته ستا د زور نهٔ یم

راځه د سترګو نه مې مه ځه ورېږه
سرې په ژړا دی غځه مېښور نهٔ یم

دې اسوېلو ته مې ته نهٔ ګورې ځهٔ
سوې په اور یم سوې لور نهٔ یم

ستم کوه تهٔ منع کړې یې چا
زهٔ لا خاطر مرې د ګور نهٔ یم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

سپېلیه نهٔ دې پهٔ غُنچو کېږې نهٔ یم
عادت پهٔ داسې تماشې کېږې نهٔ یم

کهٔ راکوې نو سم شراب را کوه
نهٔ دې ساقي هسې اوبو کېږې نهٔ یم

اے خدایه بس ما خپله ورځ ولیده
د داسې ژوند پهٔ تېرېدو کېږې نهٔ یم

د ستا بانهٔ د ستا رخسار پهٔ خاطر
بې د ګلونو پهٔ ازغو کېږې نـهٔ یم ے

تهٔ ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
چې خفه نهٔ شې پهٔ د ر تلو کېږې نهٔ یم

ے منزل نه او دیوان کښې دا بېت د غزل وروستۍ بېت دے

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا د منزل په منزلونو کښې یم
د دیدو په امیدونو کښې یم

نه مې دنیا نه مې عقبا ګټیږي
دغې سودا او دا فکرونو کښې یم

د ستا رخسار به مې هیر نشي اشنا
ګله د بهار په سرو ګلونو کښې یم

زما په زړه کښې خوهم تدې اشنا
دا زړه خاطر که د چا زړونو کښې یې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

یاره ستا مینې په اور سیزلے یم
دروغ به نشه په زړه داغلے یم

خو دم قسم چې ترهغې پورې ژوندے یم
دیر دې زړه په تش دیدن ساتلے یم

همیشه سر په زنګون په غم کښې ناست یم
یاره تا کله خوشحال لیدلے یم

خوار خاطر والئ چې دا کومه ګناه ده
چې له در دې بې نوا شړلے یم

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ژوندی که نهٔ ماړهٔ دی بې لهٔ خاوره
نهٔ ماړهٔ دی نهٔ ساړهٔ دی بې لهٔ خاوره

چا چې خاورې ځان ګڼلې پهٔ ژوندون دے
هغه چرته کښې ودهٔ دی بې لهٔ خاوره

د انسان سره چې غم مل شي نو کلک شي
دېوال کړے چا ودهٔ دی بې لهٔ خاوره[2]

د خاطر رنګين غزل ته حيران يم
پهٔ دې خرڅېر کښې څهٔ دی بې لهٔ خاوره

[1] متن لمنه او ديوان کښې (ودهٔ) پهٔ ځاې (ماړهٔ) ليکلي شوې چې صحيح نهٔ دے
[2] متن لمنه او ديوان کښې غلطه مصرعه داسې ليکلې شوې ده :
دېوال کړے چې اوړي دے چا لهٔ خاوره .

خرد به نهٔ ژړېږمه پهٔ سره سترګو
ژړو تمه ستا پهٔ لېونو ســـــترګو

مهٔ تورړه توري بلا ســـترګې دې
پام چې درته نهٔ شي د سپېرو سترګو

عمر له بې کار وي د ژړا ســـره
وهٔ چې کوري چا ته پهٔ معصو سترګو

بس کړه د خاطر ســره ښلا شه ته
خلق وېږ عزت کړي د نهو سترګو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به څهٔ یوسې زما په تورو سترګو
زړهٔ دې وړے لا پخوا په تورو سترګو

کهٔ پروا کړمه څو زهٔ به دې پروا کړم
نور دې څهٔ کوی پروا د تورو سترګو

وهرې سترګې مې د سترګو په هر لور شی
کړم دې داسې وارخطا په تورو سترګو

کړې مې سترګې ستا د سترګو قدر دومره
ور به یې نهٔ کړم د دنیا په تورو سترګو

زهٔ خاطر دې د کجلو سلائی وے
ښکلولے دې اشنا په تورو سترګو

بیا دې سهی نهٔ کړم په هغو سترګو
یو ځلې هم هغسې په مړو سترګو

نهٔ مې شته په نورو سترګو شک د زړهٔ
بس څو زړهٔ مې غل دے ستا د غلو سترګو
زهٔ یې کړم اشنا لهٔ شوکیرو سره
یو مې پل خوبونه ستا ځُدو سترګو
زهٔ یم چې د زړهٔ په سترګو تا وینم
چار نا لیدلې په ړندو سترګو
خپل مې واړه بدرانګ په سترګو کښې
ستا د پاره خپل شوم د ړندو سترګو
ستا دې اوږدو وروځو ته حیران یمه
څومره ښکلې ښکارې په دې دو سترګو
خبر دے دا زما سترګې څو بدې شوې
ته څو را ته ګوره په دې ښو سترګو

څومره تریخه وینې دی حیران یمه
سترګې د خاطر ستا لهٔ مړو سترګو

د رېډيو پاکستان پېښور (مسودات)

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما د وصال په شپه کښې تروله شپه سحر لیدلو
حال مې د ځان لکه مجنون هسې اوتر لیدلو

دریغه چې شپه وے د وصال خو تر قسمته پورې
زۀ په دیدن نۀ مړېدم چې مې دلبر لیدلو
بیا د سحر غمونو هله لمبے کړمه زۀ
سرے ماښام مې نمر اوچت د غرۀ په سر لیدلو[1]
نۀ یې لا هیڅ په سرو لبانو باندې نۀ یمه پوره
لا په اسمان مې چې د لمر په ځاې قمر لیدلو
په تصور کښې مې د ځان سره کول فکرونه
په هغه شپه چې به غماز جوړې محشر لیدلو
چې مې را یاد کړل هغه تېر د جدایۍ وختونه
لۀ غمه ډک مې تر هغې پورې اختر لیدلو

خاطره بس کړه د وصال طمع پیدا شوه د یار
وائي رېبار چې مې جانان دې سرور لیدلو

[1] متن اونه ادبيان کښې چې دغه اوږد معنی مصرع داسې ده:
د ماښام سره سرے نمر مې اوچت دغرۀ په سر لیدلو

شوق مې ستا د پېرو پېغورونو سره لاړلو
زور مې شو اوبه د ستمونو سره لاړلو

خوبن مې اننګي شول د ښو ازغي مې مېر شول
زړۀ را نه بلبل شو د ګلونو سره لاړلو
ږېرې مې کړې تېنګې خو اخر مې اوښکې لاړلې
تاو د محبت د ارمانونو سره لاړلو
سترګې مې نیولې ستا د مینې په کاروان کښې
لاړلو نظر مې د ګردونو سره لاړلو
زۀ تر ښه لوګے شم چې به څۀ سوے ترې راشي
زړۀ را نه د یار د دیدنونو سره لاړلو
چرته واسې یار شته لکه زۀ په انتظار یم
ستړے د سبا هم د فکرونو سره لاړلو
چرته به زما لېونے زړۀ پرې مشغولېږي
ستا د تورو زلفو زنځیرونو سره لاړلو

څو به دې مهار د عشق نیولے وي خاطره
ژوند د رڼې هسې د وختونو سره لاړلو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

باد شرمه دعشق دګر نګونو په سرونو
په بوتم دلری وطنونو په سرونو

دپښه چې دستا د اننګو خوله هم نه وي
پرې نه چې ګورم دګلونو په سرونو
ستړې به زما شي آخر غرق په ژړا کښې
ګرځي چې کشتۍ دګرداب ونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چې سپهر ستړګی حق حیران شي
دود ې کړه دلوړو محلونو په سرونو
هسې هم ایری پمه د باد سره الوځم
سکور ې شله نیسی د زخمونو په سرونو
ځان به خاوري نه کړم غم د یاره کله څو پریشي
خاوري دي پرې وی د تېغونو په سرونو

بنګلی به سر تیټ کړي یاره ستا په تصور کښې
د هر خاطره ستا د غزلونو په سرونو

○

څو به سره پټ دواړه په زړه ذره ذره یُو
کله دا دي خوښه نه ده چې هرچا ته دي ښکاره یُو

یو دغه بېلتون دے چې عزت مو په کښې پرې دے
څو به په کښې وایو چې مدام دي در سره یُو

ته زما په سری شمعې نه ستا په انتظار کښې
هر کله چې وی نو مړه به دواړه په یو شپه یُو

نه به کله وایم کله دنیا په بله واوړي
ګرځي دي نو د خلق مونږ په خپله تماشه یُو

پوخ به مې سوګند شي په کښو ود څو د یار
اوس به دواړه څه رقیبه تو دي په اوبه یُو

راشه مروره چې مې شک له خاطر وځي
وایو به رښتیا چې دا په څه سره خفه یُو

○

۱ دیوان او متفرقه کښې سری چسم و... الکلام شرح ... معرکه ... ورزنه ... سعدی کوی
۲ د اشعر متفرقه کښې نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ځکه مې ژون په سوزېدو تېر کړو
چې مې پړدون په مسېدو تېر کړو

زما خو ستا منزل مقصد دے اشنا
زړه مې له ټولو مرحلو تېر کړو

دلسوزی مه کړه تپوس همدمه
زړګی مې عمر په لمبو تېر کړو

زما دا تېر ژوندون زما خو نه وه
ټول مې د ستا په تلو راتلو تېر کړو

یار بیا د چا له تورو زلفو نه ګرم
یوځلي مرګ راباندې دو تېر کړو

لکه د شمعې بېګا ستا په طمع
ټول انتظار مې په سګو تېر کړو

زړه مې سپېلی ته ورخبر نه یمه
ما د دیدن په رنګینو تېر کړو

ژوندده د عشق لمبې ژوندې غځه دی
سر مې له واړو ګړنګو تېر کړو

اشنا د ستا د بنګلی مخ په خاطر
ما خپل خاطر په سرو لمبو تېر کړو

ښه شوله وېره چې انکار دې وکړو
زما د واړه عمر کار دې وکړو

خلق چې ښه ولې ګوري ورته
تا چې مخ پټ کړلو ګذار دې وکړو

د زړه زخمونه مې بیا هله شماره
کړه د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زه لاغځه نه وایم چې داغ مې په زړه
ته لاخفه یې چې دیدار دې وکړو

خاطره زه له تا نه چا وېږې یم
وار به دې راشي که لې وار دې وکړو

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خیر نۀ وم دې ثواب او دې عذاب ته
خو تصویر وم ستا په ورو ځوکېږې محراب ته

ما وې تل به خوشحالی وی ستا په عشق کښې
اوس مې نۀ پرېږدی غمونه اشنا خراب ته

ستا د سرو شونډو آرمان خوځله راشی
کله کله چې نظر وکړم ګلاب ته

یو ذره یې لرې نۀ کړلو د مخ نه
فکر یو ړم د اشنا د مخ نقاب ته

نور یادونه مې په یاد کښې رانه هېرشول
یو دوه نۀ راځی چې کښېنمه حساب ته

وایی زړۀ به زما هم داسې تک تور وی
چې خاطر وکړم نظر سری کباب ته

زۀ یمه حېران د دنیا سترګو ته
ګوره کتے نۀ شی د چا سترګو ته
ستا د ښکلو سترګو بلا واخلمه
مخ دې کړمه سترګو بلا سترګو ته
راشه اهو چشمه لېونے شومه
سترګې مې صحرا دی د ستا سترګو ته
ستا چې خندنو سترګو ته ګورمه
رامې شی له واره ژړا سترګو ته
راځو دې په خپله اشنا کړې دی
څله مې نو دېل کړې اشنا سترګو ته
ستا خندا بربښنا وه د فلک غونډې
بیا را تغله هغه رڼا سترګو ته
تا جوړ ارا دې د راتلو کړې دی
ښکاری مې رنګینه فضا سترګو ته

نن خو مې خاطره ستا خاطر وکړه
بیا به نۀ راکوې سبا سترګو ته

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته چې رقیب ته اشارې کړې دا د مل نښه ده
ته چې دا غلې غلې ګورې دا د غل نښه ده

کله یقین کړمه په دا چې مرور یې له ما
ما ته معلومه ستا په سترګو کښې د چل نښه ده

ته چې تپوس را نه مدام کوې چې څه لټوې؟
زړه چې دا لاس په سینه بند دا يې اول نښه ده

خاطره تا چې بېګا خوب کښې د هجران لیدلے
یقین مې دا دے اخرې ستا د اجل نښه ده

خوږه تراخه شي د خوږو هسې نامه پاتې ده
د بدو شپې دی او د ښو هسې نامه پاتې ده

ته را نه هېر يې خدایه هر څه په دولت کړمه
د دعا ګانو د شېرو هسې نامه پاتې ده

په سترګو ژړو او په زړو کښې سره خاندو اشنا
مه کړه ګیلې د زړه بدو هسې نامه پاتې ده

په دېره مینه کښې چې زړه او ته پرې نه پوهېږو
د عشق د ورځو او د شپو هسې نامه پاتې ده

چې په پلو کښې به يې په زړه ونو پاڼې اوډلې
د ستا د عشق اننګر هسې نامه پاتې ده

سبا به وائي چې د خدای په خاطر راشه لږه
په ما خاطر کښې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

بېګا ستا په انتظار ې مسې ستړې توله شپه کړه
خندل راپورې ستړو چې سپوږمۍ را ته ګيله کړه

ورته سر په زنګانه وم د وصال ټکي ته غلې
ما به کله بنه کړه چې بېلتون را ته قصه کړه

شو په منده نظر ستهې چې هر ستوري به جلب کړه
چې د ستا په لور به تللو هغه ستوري به مزه کړه

ورسره به يې نه وچوی کله شپه وچوی د خاطر نه
په ټپا ټپا قدم شي خو وعده يې ستا پوره کړه

۱ صحيح مصرع داسې ښکاري: خندېدل را پورې ستوري چې سپوږمۍ را ته ګيله کړه

لې د نقاب لرې کېدل زده کړه
زما په لوري سم کتل زده کړه

په چار خندا به رقيبان پوهه شي
پټ په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زړه چې سم دا وارې ونه چوې
تکه تنها که ترکېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصيحت مه کوه
ناصحه ما نه پوهېدل زده کړه

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ما پهٔ شوګیر تا پهٔ خوبو تېره کړه
شپه مې سپوږمۍ ته پهٔ ګیلو تېره کړه

بېګا رانغلې شمع دویه اشنا
ما توله شپه پهٔ دربدو تېره کړه

مینه د ستا زما نوې زړهٔ سوزوي
هسې لمبه دې پهٔ ایرو تېره کړه

دا ما خاطر ستا لهٔ خاطره اشنا
د هجر شپه مې پهٔ سلګو تېره کړه

○

○

رقیبه پهٔ خېر راغلې د اشنا خبرې کړه
پرېږده تورې نورې بس هم دا خبرې کړه

خو به پکې سترګې زهٔ د اوښکو کړم خم
ګلفامه راشه راشه دغه بیا خبرې کړه
تورې دا غمژنې د جفا خبرې پرېږده
کله کله یادې د وفا خبرې کړه
سود مې کله کېږي د ساقي پهٔ پېمانو
د تهوې میخانې او د مینا خبرې کړه
نم مې شو د سترګو سپین دا اوښکو پهٔ سیلاب کښې
بس نور شه راته وایه د خندا خبرې کړه
پهٔ خود نهٔ یم تپوس را ځنې مهٔ کوه د دهر
اشنا ما لېونی ته د صحرا خبرې کړه

خاطره چې ونهٔ کړې د بل چا د غم سودا
د یار د تورو زلفو د سودا خبرې کړه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

یا د شرابو نه نشې وباسه
یا خو ترېږې زما لهٔ خلې وباسه

یا مې د زړهٔ رازونه مهٔ لټوه
یا دې صحرا ته قافلې وباسه

څهٔ لټوه تنګه دنیاګې شوه دبه
زر مې د ژوندون لاو څخې شپې وباسه

د آشنا یاده نور مې مهٔ تنګوه
لهٔ دې سرایې نه قافلې وباسه

اور د خاطر د زړهٔ پهٔ خونه شو بل
سترګې د سترګو نه یې مرې وباسه

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه پهٔ لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
کهٔ څې خو ما سره د ځان یوسه

چې دې د حُسن چمن تېرې نهٔ شي
راشه د اوښکو باران یوسه

تهٔ چې مسکې شوې زما زړهٔ ته بنګلیه
دا د غمونو ډک جهان یوسه

خوبه زر راشه د آشنا سره
دومره خو راشه دا چشمان یوسه

لږ د خاطر کړه شمع رویه خاطر
بهار دې راوله خزان یوسه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څکه ګلي له مسېدو ډکه شه
بانډه دانېغ کړه له اغزو ډکه شه

چې ستا خوږو زلفو ته نېغه نه شوه
زما ښکلي له زولنو ډکه شه

کۀ يې هر څو درسره قصد نيولے
خو زما مينې له پښتو ډکه شه

چې يې ژوندون له رنګينونه ډک شي
بيا په غصه کېږي له نشو ډکه شه

بس پښېماني له زړه نه وباسه نن
وېرېږه مه له اشارو ډکه شه

چې تا يې هم ګرېوان ته څيرې وي
هم ستا کوڅه يې له تېږو ډکه شه

ښه دې زړه تش کړه چې بيا بيا نه وائي
فضا زما له اسوېلو ډکه شه

بدخواه چې لاس په سينه کېږدي درته
دخپېږ ځانګې له اغزو ډکه شه

خاطره يار دې په خپېږ کېږي اوسي
توله دره له سپېلنو ډکه شه

ستا له سپينه مخه زار زما زړګے شه
هم دا ستا نه سپېلنے او هم لوګے شه

ستا په ژبه باندې هره ژبه خوند کا
اے اشنا يا اېر بدے يا پېښورے شه

زه او ته د چا ژړا او خندا څه کړو
زما او ښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس د ګل غنچې ته لرې شه رقيبه
يا پخپله باندې ګل شه يا ازغے شه

زه خاطر دې نور خاطر کولے نشم
اے رقيبه کۀ پوهېږې نو سړے شه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

د هجران په شپه ډیوه په لاس کښې راغله
خدای خبر چې چرته تله په لاس کښې راغله

رقیبان خو دې اوس تهول راله راتېر شي
چې یار راغے نو وصله په لاس کښې راغله

چې مې صبر اُمید دواړه پسې خوړ کړل
چې له ځانه خبرېده په لاس کښې راغله

چې د سترګو د سرو شونډو او د زلفو
تصور یې یوه څېره په لاس کښې راغله

چې په تلو کښې شوه مسکۍ نو بیا به راشي
اے خاطره بس راځه په لاس کښې راغله

○

○

ترخو ته مې نږه کېږې کله کله
په خوږو سرپے مې کېږې کله کله

د دردمندو نظر هغو له په کار دے
چې دلاسه دې بنه کېږې کله کله

چې اشنا دې چا نه ورک شي مونږه نشي
پسې ځان مسې ورکېږې کله کله

بنکاری یار سرو نه دے اے خاطره
په لیمو کښې چې اوسېږې کله کله

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا د بنګلې مخ شمع چې مې په شوله
جوړه په محفل کښې توره شپه شوله

راشه لږه واوره د اُلفت قصه
بس دے نوره زړه کښې مې زړه شوله

ډېرې وعدې ښې وې لېږې لنډې وې
اوس دې هېرې کال راته وعده شوله

تا چې د خاطر خاطر و نهٔ کړلو
ښه شوه ډېره ښه شوه اشنا ښه شوله

بیا به سره ګورو اوس ځواني ده درومه درومه
څوک کړي دومره غم خو دیواني ده درومه درومه

اوس ته ایله راغلې چې بس وخت د ځنکدن شو
بیا راته ګرانیږي آساني ده درومه درومه

وې یې چې بازار کې د ښاپست دے ګرم شوے
هر شے په کښې ختلے دے ګراني ده درومه درومه

نهٔ او ته خاطره نور په څهٔ سره خرابوؤ
مینه خو هم دا پښیماني ده درومه درومه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شکر چې نهٔ هم ستا د ښېرې شرمه
اوس دې چې نهٔ ښکلیه دکوڅې شرمه

نهٔ به په ځان څهٔ وکړم چې راشې تهٔ
واړه دې پهٔ طمعه کښې ذرې شرمه

دومره درنزدې یم کهٔ څو لرې یم
لرې به شم تورکهٔ درنزدې شرمه

نن خو دې خاطره چې سبا تهٔ وے
پوه دې نهٔ د مکر پهٔ وعدې شرمه

کله چې پهٔ فکرکښې د ستا شمه
لاړ شمه لهٔ ځانه خو بیا راشمه

تهٔ کهٔ لرې ضد نهٔ څو پښتو لرم
اوس در سره څرنګه پخلا شمه
خیال او تصور ته به سلام وکړم
نهٔ کهٔ دخپل زړهٔ پهٔ تماشا شمه
تاو چې شي د زړهٔ نه ستا د مخ لمبې
ګرم چې بستا د زلفو پهٔ سودا شمه
تورې دې د مینې لارې سمې کړه
خدائې خبر چې کوم پلو خطا شمه
عشقه راسې ځائې لره دې راوستم
اوس به نهٔ د ستا نهٔ د دُنیا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه پهٔ طمع د سبا شمه

وړې چې غریبی نیولی راکتلی دی
لړه بهٔ خاطر ته پهٔ خندا شمه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دلاري خاوره شرم د ښېرو ځني وتلے يمه
اشنا په تا پسې له تلو ځني وتلے يمه

د آشنا مخه نور مې سرے ته روے نهٔ شي
نهٔ خو د اور او د اوبو ځني وتلے يمه

په ښه ښېره به دې نهٔ لږ وېر نازېدمه اشنا
نړهٔ مې اوس پوه دے د ښېرو ځني وتلے يمه

تا خو به نور راته خندلي وي چې دا څهٔ وشي
کهٔ په ټول دې د کوڅو ځني وتلے يمه

دغه داغونه مې دي بس دومره خاطر مې وشي
نور د کرلو د کلو ځني وتلے يمه

توبه خټکه تېرېږي په هوښيار باندې وختونه
نا پوهه هسې تېر کړل په قرار باندې وختونه

هيڅ چرې هم سخيان څو د سبا غمونه نهٔ کا
له شومانو نه تېرېږي په خروار باندې وختونه
دا تېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېر شو
ته راشه نور دې سم کړه په اقرار باندې وختونه
نهٔ دے هسې کرم چې خوک په غم کښې دروند ښکارېږي
په هر چا باندې تېر شي په خپل وار باندې وختونه
گوره د مغرور په نه وکښې نوره سودا نهٔ وک
تېر چې شي د ښکلو په بازار باندې وختونه
لګه باد هسې تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
ور ډېرېږي نهٔ ور ډېرېږي په بيمار باندې وختونه
دمغ دې تصور کرم خټک مخ مې داسې تور دے
خبر نهٔ يې کړل تېر مې په انکار باندې وختونه

ما خټکه به لټون کړے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما ښکلي تېر کړل په خپل يار باندې وختونه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما په مثال لکه پتنګ وکړنه
ته دې د شمعې غوندې رنګ وکړنه

که ئې کوثر شول نصیب د دیدن
بیا ئې شهید د عشق په ننګ وکړنه

زمکه بستر وی لېونو ته مُدام
زړګیه ته ئې هم پالنګ وکړنه

لکه چې څومره ستا غمونه دي وړې
پراته ئې ټول په زړګی زنګ وکړنه

خاطر کچکول د ګدا واخستلو
اشنا دیدن په څان قلنګ وکړنه

د ستا د خولې چې فیصله ماته شوه
نوره د زړهٔ ئې حوصله ماته شوه

شونډې دې هسې د بېدلۍ نهٔ وې
په زړهٔ دې بله څهٔ راتله ماته شوه
نور ئې ساقي څهٔ جُرم نهٔ دے کړے
تش له لاسه ئې پیاله ماته شوه
کهٔ به عوض کښې ئې هر څهٔ غوښتې ته
دا ئې په برخه د سپېده ماته شوه
لاس ئې بې واکه چې جاسوسو ته ئې
ماښام څو نهٔ دے چې روژه ماته شوه

خاطره پرېږده د درد و غمو ترب
نوره زما او ستا ناغه ماته شوه

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور زهر په خوږو کتبي د افسون مه راکوه
دا بس دے اشنا نور دا نېږه چاودون مه راکوه

ته تل کړه ستمونه خو په خپله اے اشنا
سزا د رقیبانو په لمسون مه راکوه

چې خو وکړې وعدې نو هومره لاشې یې وعدې
دا دې وی در پاتې خو زبون مه راکوه

که زه چرې په خود وے نو په تا شیدا کېدم
په سترګو ماله یار بیا د جنون مه راکوه

هر څوکه زه خاطره د اشنا اجل ته مخ شوم[1]
دګوړ مبارکي خو په ژوندون مه راکوه

[1] د دیوان او منزل په نسخه کښې مصرع داسې ده : هر څو که زه خاطر د اشنا اجل ته شوم

ته خو وایه زه به څه کړم   زړه کیږه لیونیه
څه به کړم او څه به نه کړم   زړه کیږه لیونیه

تا خو وې آبادي پر پرېږده ، ما خو پرېښوده دا لته څه دي
په صحرا چې ګرځېده کړم   زړه کیږه لیونیه

چې اشنا کړې سترګې پورته با نه ستا په لور را دروی
زه یې کوم طرف کا ته کړم   زړه کیږه لیونیه

زه خاطر در ته حیرېږم چې په څه باندې را وینې شرې
چې په څه دې اوس ودکړم   زړه کیږه لیونیه

[1] منزل نسخه او دیوان کښې (ورته) دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څېګر مې شو کباب په لمبو اور ولګېده
په ما دې یک تنها کړه په هر لور ولګېده

چې لرې د رنګ دې شوم د وصال په تمنا
د ستا د ګنګرو کانو په ما شور ولګېده
څېګر مې تش ګوګل دې راشه وګوره تماشه
د سوز فریادونو تنګ تکور ولګېده
زړګیه امید لنډ کړه پس له دې نور له وصاله
بېلتون دې ځوانی مرګ شی اوس یې زور ولګېده
سپین مخ دې را ښکاره کړه د نقابه تکه نمر
ور بل دې پرې د ورېځو غوندې خور ولګېده

خاطره خدای خیر کړه بیا دیدن وکړې د یار[۱]
چې بیا د غمازانو داسې زور ولګېده

اشنا وې دا لوګی دی د خاطر د اسویلو
رقیب وې مازیګر شو په تن اور ولګېده

۱ـ [illegible]
۲ـ [illegible]

لوړې دریاب د مینې نه شی په وا په زړه
شومه یاره بیا د ستا غوندې په نه زړه

چې په خوله کوی یم او په زړه بله
د هغه سره به مینه کړې په خوله زړه

سوی د رنګ ته مې لږ وګوره دلبره
ما نیولې ستا د حسن په لمبه زړه

بېګا ستا په انتظار کښې شمع د ویه
د هر ستوری سره پورته مې خاته زړه

بیا یې خوب واړه تروړنه او هیبت شي
د هجران چغې چې وشي په قدو زړه

یو غم نه دې چې یې وکړې اې خاطره
ډېر غمونه دی کړه یې په ساړه زړه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

داسې بله شپه به په نصیب سره راځي
په عمر کښې راځي خو د رقیب سره راځي

خوشحاله وي په غم کښې هم[1] بېداره شامطم
را دروي خوشحالي دې د حبیب سره راځي

څوک چې په تندي یې د ازل لیکلي نه وي
دومره زحمتونه د غریب سره راځي

خندېږي او ګډېږي سره ګلونه د صبا
نغمې چې د بهار د عندلیب سره راځي

نور خلق که رغېږي په دارو د طبیبانو
خاطر ته مرضونه د طبیب سره راځي

[1] مترلي ته ارږيان خاطر کښې اللفظ هم ـ نشته چې مصرعه یې وزنه اړي سختي کړي
[2] خطرچې ـ ترکیب مصرع یې معنی کړي

عکس د ستا زما د سترګو له زنبار نه وځي
د زړه له کوره مې بېلتون په یو ګذار نه وځي

داستا کوڅې له زه د روغ ځان په خیال نه د ځه
چې تاو را تاو نشي د ستنې سوم نه تار نه وځي

اے شمع دویه راشه نور د غه ضد ونه پرېږده
چې په مئین دې هره شپه د انتظار نه وځي

د ستا د عشق په سمندر کښې مې ژوند تېرېږي
چې په رښتیا خو سمندر وي د انکار نه وځي

شپې د اوښکو د خاطر پسې ایله زیاتي شوي
ښکارې د ستا د ځوانۍ اوبه د شر بهار نه وځي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې کتې در ته لا د هېره هجره نه شم
د ستا سترګې مې کوڅې د زړه نه وځي
خدای دې هغه وخت را نه ولي مضمه
چې مې ستا د دیدن شپې د زړه نه وځي
کله د سترګو نه مې وځي د ستا سترګې
دې و بل کله مې جرګې د زړه نه وځي
موده پس سره یو ځای شو په محفل کښې
ستا بانه مې شي نېزې د زړه نه وځي
جمع زړه لره اشنا چې زه د ستا یم
چې ته زلفې مې خورې د زړه نه وځي
د مخ لرې کړه پلو زه دې لوګے یم
چې مې ستا د مخ لمبې د زړه نه وځي
تر هغې به دې رقیبه زړګے وچوي
چې خاطر د معشوقې د زړه نه وځي

○

○

زړګیه تا وې چې دردونه څه دي
دا په ګوګل کښې دې ترګونه څه دي
زړه په بهو مې وله څوک یې وینې
دمه دمه دا سترګکونه څه دي
بس څرکه مخ دې نو ګلنامه دے ستا
دا د خورشید قمر مخونه څه دي
نه ده اسانه اشیانه مې د زړه
لا د ستم دې تندرونه څه دي
د ستا منزل دې دومره نور لرې شي
ګوډو ړندو ته تیندکونه څه دي
که مې ذرې کا نور نو لا به بشه شي
ستا په فضا لا وسعتونه څه دي
چې مرور وی یو ساعت یې ګوره
چې وی پخلا نو بیا ګلونه څه دي
چې مرور یې پېښېدے څو نه شي
ما ته په غلا غلا دیدنونه څه دي
دا په خاطر ګلفامه ستا د شونډو
وی په خاطر دې پرهرونه څه دي

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې پښېمان نهٔ شې پهٔ بیا کښې څهٔ دی
پرېږده راوګوره پهٔ دا کښې څهٔ دی

زما پهٔ اوښکو کښې خندا ده دوستا
یاره دوستا پهٔ دې خندا کښې څهٔ دی

شمعې د ښې شپې نه سبا جوړه
سبا به مړه وي په سبا کښې څهٔ دی

زړهٔ مې يې ستړے پهٔ تورپوڼو کړلو
ګله دا ستا پهٔ دې ګړوا کښې څهٔ دی

خاطره ته چې ماته نهٔ شې کتے
لږ دې پوه کړه چې پهٔ ما کښې څهٔ دی

ګله دوستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شېبو شپې دی

پهٔ دا لنډ تنګ وخت کښې مې حال وپرېښته
دا مې د ژوند د تېرېدو شپې دی

پهٔ تا اختر اوس د ځوانۍ راغلے
دا تورې شپې د پسرلي شپې دی

د بخت سپوږمۍ به ته راخېژي ګله
اوس مې د ژوند د محفلو شپې دی

دا نهٔ خاطر درنه تېرېږي کومه
د بېلتانهٔ دې نورې څو شپې دی

خاطر د وینو غړې غړې وکړلې
دا مې د ژوند د ختمېدو شپې دی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

د ستا په غم کښې خوشحالي پټې دي
په دې زندان کښې ازادي پټې دي

زړه که ته غواړې نو لېونے خو نه یم
د مخ سره زلفې رسۍ پټې دي
په خورو زلفو کښې راګورې په چل
په دې څنګل کښې دې هوسۍ پټې دي
په کومو سترګو به بیا بیا درځمه
په اشارو کښې دې ټګۍ پټې دي
خاندې چې جوړې شول د زړه زخمونه
ایله په وینو کې خوږګي پټې دي
څه شو په خوله چې دې رخصت راکړو
ستا په نظر کښې تسلې پټې دي
په سرو سرو ګورم تورو سترګو ته دې
چې په کښې څه بلا مستۍ پټې دي
ستا له سینګاره ې ځوانۍ شه لوټے
وېرې په خاورو کښې ځوانۍ پټې دي
د ستا په خیال زما خاطر شو ایرې
خو د اُمید په کښې سپرغۍ پټې دي

○

○

زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دي
نورې نه وینمه سترګې که هر چرته سترګې دي

له هره دره ودې تلې سترګې مې آشنا
که وږې دي که تږې خو دې در ته سترګې دي
نه تلل را ته مرسېږه په دې عمر مې شه جوړه
زما خو هم ګلفامه دې پرهر ته سترګې دي
د مینې سمندره سترګې غرقې مې کړې تا
و تلې مې له تا کله بهر ته سترګې دي
په اوښکو مې کړه ستړه وړه وړه وینه مې د عشق
که ګل یې د مخ رڼې خو ثمر ته سترګې دي
را وه چې خبرې به یې وړه په وخت سترګه د سبا
زما خو هم ختلې دې سحر ته سترګې دي

خاطره که څو غواړې نه زړه له تا د یار دیدن
نه نه شم ودکټلے زما نمر ته سترګې دي

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نن خو ما ته هسې بله دنیا ښکاري
تا چې نهٔ وینم نو څله دنیا ښکاري

تنګ کوګل یې د دنیا شي چې ته یاد شې
بې تا تنګه لا کوګله دنیا ښکاري

بې له ما نه هسې ګله صحرا ښکاري
بې له تا نه هسې ګله دنیا ښکاري

چې په هجر و وصال نه پوهېږم
دا وستا ده کهٔ یې خپله دنیا ښکاري

هېڅ خاطر دې خزان و نهٔ کړو خاطره
شګنګه خپره او بې ګله دنیا ښکاري

زړهٔ یې کهٔ هر څو رانه هر څهٔ غواړي
هیڅ نهٔ دے خبر چې هر څهٔ زړهٔ غواړي

اے ماشومه زړهٔ ته رانه ښهٔ واخپ
هغه رانه غواړې چې ما نهٔ غواړي
تل به بې پروا وي ګړنګونو نه
ځوک چې خپل منزل ته رسېدهٔ غواړي
زړهٔ او د نظر ځني دې خلاص کړمه
نور دې لا ښایست راځني څهٔ غواړي
هر سهے دستا د دیدن وړ نهٔ دے
زا خو هم زړهٔ غواړي هم لېمهٔ غواړي
خبر نه کهٔ زهیر شوم ځان ته ګران شومه
بد هم په کښې وي چې ځوک یې ښهٔ غواړي

خلق پرې تېر شوي له سرونو نه
ځلهٔ ورنه خاطر په تشه ځلهٔ غواړي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زما زړهٔ او د ستا سترګې سره پېښې[1]
نور به بدکا چې پهٔ دې منع کېږي ځانېږي

کهٔ خبر نهٔ راکوې خبر دے بېنږې مهٔ کړه
مئين زړهٔ مې ستا له مينې نهٔ صبرېږي

کهٔ دې غم په ما انبار وی پروا نشته
د کلونو لاندې ځانګه نهٔ ماتېږي

چې مې ورتې اشنا وائې خفه شوې؟
زړهٔ مې بنهٔ شي په ګوګل کښې نهٔ ځائېږي

زهٔ خاطر داسې هيبت ستا د راتلو کړم
لکه پانه چې پهٔ ونه کښې رپېږي

[1] پوهېږي

ما وې نن به مې زړهٔ وچوي خو دردونه دی تېرېږي
پرېږده څهٔ کړې تپوسونه خو وختونه دی تېرېږي

جوړېږې تا اراده کړې د راتلو زما پهٔ لور دی
نن مې سترګوته د وېراندې مشالونه دی تېرېږي

جانانه زهٔ يې زغملے شم کهٔ وی د ستا د لاسه
هر څو کهٔ ستمونه طوفانونه دی تېرېږي

ستا د حسن پهٔ بهار کښې يا ره نورې رنګينې نشته
دادهر[1] پهٔ خاطر باندې غمونه دی تېرېږي

[1] متن لیکونکي د دیوان کښې د الفظ نشته چې مصرع يې بې معنی کړې ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څۀ چې پرې پۀ ما زما د يار سره جوړيږي
خبر دے زما زړۀ د انتظار سره جوړيږي

کله پۀ يو رنګ شي بيا سل ځل پۀ بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړيږي

وګوره واړۀ خندګه پۀ سترګو کښې اقرار کا
بس خو د يار شوندو د انکار سره جوړيږي

څۀ پۀ خاطر کيږي نن د ښکليو پۀ صفت
هغه وخت راغلے دے چې دار سره جوړيږي

د وخت د ګذارونو مې داغونه نۀ جوړيږي
زما سره سپرليه ستا ګلونه نۀ جوړيږي

يو ځلې يې ودان کړے ستا تصوير راله اشنا
غم مغښې زما هغه فکرونه نۀ جوړيږي
راضي شه د يار غمه د دُنيا د غم سره
يو کور چې د ګر زړۀ پۀ کښې برجونه نۀ جوړيږي
اے زړۀ تۀ راته وائې چې يار راشي څۀ به کړو
لاځو به ځنې وهاندې تعبيرونه نۀ جوړيږي
زۀ خو يې اشنا لا د پخوا نه ليرې وم
د عمر ليرونو ته زنځيرونه نۀ جوړيږي
زۀ تا ته پۀ قدم کښې او تۀ ما ته وې ولاړه
زما او ستا پۀ منځ کښې پيغورونه نۀ جوړيږي

خاطره يو ويخ نۀ ده نن زړۀ جوړ او سباوران
چې وړې کوي غمونه هغه زړونه نۀ جوړيږي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

نور به ایله څه د لېونو نه پاتې کېږي
گونده چې یو کړ دېچې یې د پښو نه پاتې کېږي

زړه مې چې اشنا د ستا د تللو نه پاتې کېږي
خود به را ته غم د خوشحالو نه پاتې کېږي

پېغې مې د زړه د لمن ورڅ پدې لاړې
غم دې په کېږې د ږېرشو د نیوو نه پاتې کېږي

نه بلېږدۀ صحې اوږ د مغ دې. دا مې زړه وۀ
گونده چې به سکور د سرو لمبو نه پاتې کېږي

تا چې په کېږو ونږو د عشق بو تللم زړه کیه
څنګه سې لاړې د پرندو نه پاتې کېږي

وی به مې گواه سبا دا سپین سپین دیوالونه
دغه تور لوگی چې د ډیوو نه پاتې کېږي

یاد مې د دنیا لۀ یاده مخکښې مخکښې سړی
څنګه به د ستا د یادېدو نه پاتې کېږي

باده د بېلتون چې مې په لوړی بیا را نۀ شي
سترګې مې د یار د تماشو نه پاتې کېږي

زړه له مې دارو دی او کجل مې د بصر دی
خاورې یې خاطره چې د پښو نه پاتې کېږي[1]

بیا را غلله شپه او څلند ستوری یار را نغې
بیا به مې خاطر ش د خوبو نه پاتې کېږي

○

---

[1] د دیوان کښې مصرع داسې ده : خاورې دې د یار هغه چې د پښو نه پاتې کېږي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړګې دې کړه برندې چې وختونه وارخطا شي
زلفې کړه پرېشانه چې ګېردونه وار خطا شي
خو به کړې وعدې راته دغه او د سبا
وېرې شپې وعدې کړه چې خوبونه وارخطا شي
زهٔ درته لهٔ ډاره په محفل کښې کښېنهٔ شم
ستړګې چې راواړوې نو نړونه وارخطا شي
عقله چې يې وهينمه زلفې تار په تار
بس خو يو ګرېوان ته يې لاسونه وارخطا شي
دومره اے زړګيه ! څان ته مهٔ ښکلوه ښکلے
وبه چوي لهٔ واره کهٔ دردونه وارخطا شي
غلهٔ سره د مينې په محفل کښې چې يو ځاې شي
نړونه وارخطا شي، چې رنګونه وارخطا شي
مل ئې کړه د زړهٔ مې کهٔ پهٔ څُلهٔ نهٔ بيانيږي
داسې ادا وکړه چې دا دونه وارخطا شي
څکه زهٔ خاطر دې دومره وصف کړم اشنا
پرېږده چې د خلقو درته زړونه وارخطا شي

مياشتنۍ، ژوندۍ پېښور اکتوبر ۱۹۵۹ع

پهٔ ارمان د نادانه شي چې هوښيار شي
خوشحالي او خوب يې ورک شي غم يې کار شي

تخت و تاج او بادشاهي يې پهٔ کار نهٔ وي
پهٔ ارمان د روغ صورت شي چې بيمار شي

پهٔ توبه باندې وېر بد ښکاري چې نړې شي
ښکاري ښهٔ چې پهٔ ځوانۍ کښې توبه ګار شي

لېونۍ پهٔ کاڼو لګي ورته خاندي
دهوښيارو څنګ کېدن پهٔ يو ګذار شي

خپله غمه د يار غم يې لس مېلمه دے
تا به وکړم هغه وار وکړه کهٔ دې وار شي

تهٔ دې خپلې ستړګې وګوره چې څهٔ کا
د خاطر نړکے به څړنګه قرار شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

د دې دنیا نه چې ګلان ورک شي
غږ د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چې ژاړې ستا ژړا هیڅ نه ده
لکه دریاب کښې چې باران ورک شي

هومره یې سود په لېونتوب نه کیږي
چې په منګل کښې یې ګریوان ورک شي

څو به لټومه ستا ورک شوي پلونه
چې د خاطر په کښې چشمان ورک شي

○

○

چې یې روڼ دے د لېمو په پېمانو شي
سو دي کله بیا د لب په بهانو شي

څو چې خدای را کړے نه وي نو به ژاړم
د خپېر فصلونه تل په بارانو شي
که د ستا په نوم بدنام یم پروا نشته
لېوني غوندې نه تل په لېونو شي
نه د ستا لېونو سترګو نه دار نه کړم
که خویونه دي د سترګو لېونو شي[1]
هغه شپه چې مې د ستا زلفې په لاس ورې
د غه شپه د سپېلني د وږاند بسو شي[2]

چې د نړۍ کوم ته دي ناشي پروا مه کړه
لے خاطره خاطر تل د مېلمنو شي

○

۱ـ که دا د دې په شعر ونه منل شي نو کښې نشته

۲ـ دیوان خاطر کښې دا مصرعه داسې ده : چې د نړۍ [illegible] [illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا چې خورې زلفې کونځې راتاو شي
زما د زړهٔ غوټې بيا راتاو شي

پهٔ عمره پوره لوېږه کښې تاوشي
لکه وړانه بېړ بوکه راتاوشي

نهٔ به مې بيا کړې لېمې د غرونو
نهٔ به دا ستا سترګې هوسې راتاوشي

پهٔ زړه بوږې خوبه وانهٔ ويم لهٔ تا
نهٔ به خاطر ستا لهٔ څوانه راتاوشي

وړاندې به مې دا وېې چې کاتهٔ به شي
اوس چې پهٔ ژوند پوهه شوم وايم څهٔ به شي

وايم ستا بڼو ته د زخمي زړهٔ نه
بس دے کهٔ وی داسې نو ساړهٔ به شي

نهٔ وصلهٔ داسې جدائي خبر
ما وې پهٔ ساعت کښې تلهٔ راتلهٔ به شي

ويې کړو تپوس چې راځه څهٔ غواړې
ما وې چې کهٔ راشې نو خرابهٔ به شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نهٔ يې پرېږدي دواړه سره مړهٔ به شي

هر وخت چې ژړا کړې خندا نشته دے
زړهٔ خو د خاطر اوبهٔ اوبهٔ به شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خزان لاړ شی بهار راشی ګلان خوشحاله شی
بلبل یې د چمن وی بوراګان خوشحاله شی

نن خو مهٔ راګوره مخ دې بل خوا واړوه
پرېږده چې نا پوهه رقیبان خوشحاله شی

شمع چې بلیږی د محفل د پاره خاندی
زړهٔ کښې داسې وایې چې عاشقان خوشحاله شی

راکړه جفاګانې، ستړی نهٔ کړهٔ غمونه وک
زړګے د خاطر وچوه خوږې خان خوشحاله شی

راشه پهٔ کوڅو کښې د جرګو خبرې نهٔ شی
چرته چې پهٔ مونږ کښې د پردو خبرې نهٔ شی

ډېره شپو له راشه چې لهٔ یو بل نه خبر شو
یاره پهٔ یو شپه د ټولو شپو خبرې نهٔ شی

وایمه لهٔ ځان سره چې دا به ورته وایمه
را چې شی آشنا پهٔ حوصلو خبرې نهٔ شی

زهٔ او تهٔ چې وو ینو لهٔ ورایه سره پوهې شو
چا وې چې پهٔ سترګو کښې د زړهٔ خبرې نهٔ شی

یاره ستا د هجر اوږدو شپو شوګیره کړے یم
ګوره چې مې اوس پهٔ اسویلو خبرې نهٔ شی

خدایې خبر خاطره زهٔ بیا چرته تهٔ بیا چرته
پرېږده اوس پهٔ تلو کښې د راتلو خبرې نهٔ شی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دا ستا په سترګو کښې به څه پاتې شي
رقیبه یار که مې په خُله پاتې شي

ستړے مزدور سحر وختي پاڅېږي
په شوګیرو مئین ووده پاتې شي

یو ځلي نیغ په دې لار تېر شه آشنا
چې دې کاږه واږه کاته پاتې شي

افسوس چې ستا په خیال کښې څه ښکاریږه
دغه ارمان به مې په زړه پاتې شي

وستایه ډېر د یار تراخه خاطره
چې په کتاب کښې دې خوابه پاتې شي

زړه په دې نه دے چې ناولے مخ دے
چې کوم یې خوښ شي هغه ښکلے مخ دے

مخونه ډېر دي خو دا مخ مې خوښ دے
والله یه ټولو کښې وتلے مخ دے

پرېږده چې اوښکې مې بهیږي په مخ
دا بې ګناه جانان رټلے مخ دے

څه وشو تا که دیدن بند کړو په ما
خاطر په زړه کښې ستا ساتلے مخ دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څوک چې ستا د ګرانې مینې طلبګار دے
هغه کله له غمونو نه وزګار دے

ستا سېنګار زما په سترګو کښې غرېږی
چې په کوم لورې زه ګورمه بهار دے
د منصور خو هسې نوم دے په دنیا کښې
که یقین دې شی نو هر عاشق په دار دے
خندوی، تغیروی چې مې ستا مینه
بس هم دغه مې خزان او هم بهار دے
د رقیب دې څه په مخکښې مخکښې کېږی
بس د ستا را باندې هر منت ګزار دے

که دې یار له سترګو وتو خاطره
خپل غزل مې ته ونیسه دا یار دے

میاشتنی «غنچه» پېښور

اګست ۱۹۶۰ ع

خوږ خوږ یو د مینې په ترخو کښې انتظار دے
ښکلې تماشه په تماشو کښې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما څومره اوږدې کړې دي
ښه دے چې د ژوند په ورځو شپو کښې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او ښکې وچې نه کړې
ورېږی دې د چا په دې شپو کښې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې ونه نیوه
ما ته څه د هجر په غمو کښې انتظار دے
لاړې د اُمید د زړګی شنې پاڼې مې وچې شوې
بیا در ته سپرلیه په راتلو کښې انتظار دے
ما وې چې که نن نه وی سباله به دې خو ښه شی
پرون مې در ته کړے په اسرو کښې انتظار دے
کله به شی ستا د حُسن شمع راته بله
ګران راته د زلفو په تیارو کښې انتظار دے

ښه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلی وو
ښکلیه ستا دیدن په سرو لمبو کښې انتظار دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خدایه خومره بې وفا زما دلبر دے
چې لهٔ غمه يې زهٔ مرم پهٔ ده اختر دے

دهجران د لاسه شپ و روز ژړېږم
ځکه داسې چې پهٔ اوښکو ګرېوان تر دے

یا خو زهٔ ورته نظر کوے نهٔ شم
یا خو دے ورې پهٔ لېمو کښې نمود دے

اوس بې سود پهٔ بل بشر د زړګی نهٔ شي
چې لیدلے مې د یار ښکلے بشر دے

تور باڼهٔ د یار دغشو پهٔ مثال دی
چې ویشتلے يې زما د زړګی سر دے

دریغه زهٔ خاطر خوږوه پهٔ سپل قصور کی
چې پهٔ څهٔ باندې زمانه مرور دے

ما وې ځان را ته اشنا دستا پهٔ څېر دے
دې وې ورو ورو به ته پوه شې څهٔ وای خبر دے

دې وې زړهٔ کهٔ خېرې ستا زما پهٔ زلفو
ما وې ستا هر یو کلپ ورته کاوشپ دے

دې وې زهٔ یمه هرسی پهٔ مېړو روڼه
ما وې زړهٔ زما د لړو غرونو شپېر دے

دې وې بیا ته مخ ښکاره کړه کهٔ پښتون یې
ما وې هر پښتون پخوا لهٔ سره تېر دے

ما وې زهٔ خاطر دې هر وخت یم پهٔ طمع
دې وې را شه دلته کښېنه غم بې ډېر دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شاید چې حُسن د اشنا ئې دلبر نه ورک دے
د زړهٔ جهان ئې د لوګو د اسوېلو نه ورک دے

خوښه ئې ستا په بهو غشو د وېشتنه د زړهٔ
ګنې وطن خو هسې یاره د ازغو نه ورک دے

د ستا نصیب شه خوشحالي د بې غمۍ خوبونه
زما د خوار غریب نصیب د شوګیرو نه ورک دے

نمر مخي مخ ته ئې لهٔ ورایه نا خبر کتلي
نن را ته څکه دا جهان د پلوشو نه ورک دے

د اشنه ګلونه ګواهان دي په صحرا کښې زما
چې تول چمن زما د اوښکو د شبنم نه ورک دے

د حسرتونه داغونه تنګ ګو ګل زړه کښې
لهٔ دې خو ګوربنه دے هر څو که د تیارو نه ورک دے

زړهٔ ئې یوه د لېونتوب په کښې سودا کړله
بازار د حُسن خو لهٔ ډېرو تماشو نه ورک دے

همدمه مهٔ را یادوه دا تېرې هېرې قصې
زما زړګے خو وختونه لا د ګیلو نه ورک دے

زما خاطر پې لهٔ شکونو لهٔ فکرونو ورک کړو
د مغ کتاب دې د الله د ابهه د قیصو نه ورک دے

تک تور سورے د ستا سورے ورد بل دے
چې دې اور د بنګلي مخ ترې لاندې بل دے

چې شو ځم په مخکښې لا منزل زیاتېږي
اشنا ستا د دې منزل څنګه منزل دے

چې ئې شک په کومه لار دے سودائي شوم
نور ئې هیڅ موندلے نهٔ دے خو ستا پل دے

چې اشنا دې په کښې اوسي اے خاطره
خیبر وګڼه حرم کهٔ څو شل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خو مره وېرې په زړګي باندې چې غم دے
د آشنا سود به پرې نه شي وائي کم دے

زه چې مست پرېشان او سرګردان يم
مرور غم يې لکه زلفې پېچ وخم دے
د هجران د لاسه شب و روز ژړېږم
راشه يو وارې په سترګو مې تور تم دے
هغه خاوره مې دارو ده که چا راوړه
په کوم ځاې باندې يې ايښے چې قدم دے
ټول عالم يې وېر صفت د سخاوت کا
ګيله څه کړم چې دا خپل نصيب مې کم دے
زه خوشحاله مست شومه په خندل يې
خلقه ما او په جانان کښې کوم يو کم دے
چې دلبر مې په ژړا پورې نن خاندي
نو ځکه شوے مې د سترګو کله نم دے

حکيمانو له مه درومه خاطره
د يار شونډې دې پرهر له مرهم دے

ستا په انتظار کښې ماته کال څه دے
دومره لا مانده نه يم ستا خيال څه دے

سوزې هم هغه چې پرې بلېږي اور
خانده لے آشنا تا ته ذغال څه دے

تا که په شاله کښې پټه ولېدم
بيا به داسې وائې چې مشال څه دے

زه دې هر يو غم د زړګي داغ ګڼم
ماته لا د ستا په جبين خال څه دے

ما خو درته وېل وېره مې مه کوره
وګوره خاطره اوس دې حال څه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې زړهٔ مې ستا پهٔ تور دے پهٔ بل تور مې پېژنو نهٔ دے
نظر چې ستا پهٔ لور کړم پهٔ بل لور مې پېژنو نهٔ دے

اے مجرو چې مې ورانه نهٔ کړې دا د زړګی خونه
ارمان پهٔ کښې د یار کړمه پهٔ کور مې پېژنو نهٔ دے

دا نهٔ چې صرف بنا پست باندې شېدا دے زما زړهٔ
د ستا پهٔ مخ دې سوزې خو پهٔ اور مې پېژنو نهٔ دے

پهٔ غیر ستا د محفل ځنې مې نهٔ شی ځهٔ ګذران
در دروی به خاطر خو پهٔ پېغور مې پېژنو نهٔ دے

چې لب نظر مې د بصر پاتې دے
جوړې منزل ته ډېر سفر پاتې دے

شپه کهٔ اوږده د خوږو زلفو ده شو
وار دې د سپین مخ د سحر پاتې دے
ناز دې د مینې د لمبو ځنې زړهٔ
لا مې پهٔ مینه کښې ځیګر پاتې دے
تېر دې د شپې وکړه کهٔ وکړې یقین
ستا انتظار را نه سحر پاتې دے
د انتظار ډېرې چې تته نهٔ شې
اوس خو شپه تېره شوه سحر پاتې دے
ما خو د ستا پهٔ سر وطن ګڼلو
خبر شه اوس را نه خبر پاتې دے
نهٔ او انکار لهٔ تا پهٔ کوم ستړګو
لا مې د تن د پاسه سر پاتې دے

نهٔ د دیدار پهٔ ځلهٔ رخصت شکه شم
د یار خاطره چې خبر پاتې دے

۱- منزل ته ... [illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

سترګو دې چل چې د خندا زده کړے
سترګې زما چل د ژړا زده کړے

په لنډو پلونو به يې ښکته ځــمه
ما خو تل تګ چې د صحرا زده کړے

ن دې ونه وې په وعده کښې راته
هره وعده کښې دې سبا زده کړے

خاطره طمع د وفا مه کړه
اشنا خو يې چل د جفا زده کړے

○

○

د ځان سينګارولو کښې مستې وې ما ليدې
زما د زړه په سولو کښې مستې وې ما ليدې

پرون مې څه پرواه ستا په ګذاب نه وه صنم
زما په زړه وېشتلو کښې مستې وې ما ليدې

شاېد چې وه درياده حيرانتيا مې هغه وخت
اشين ته په کتلو کښې مستې وې ما ليدې

خفه يمه په دا که بنه يې ستا له سپي کړم
رقيب ته په وېلو کښې مستې وې ما ليدې

لبان دې لکه پاڼې اننګي دې سره ګلونه
سحر چې ته په ګلو کښې مستې وې ما ليدې

خبرې په غصه کښې کېږي هم د چا خاطره
اشنا چې په کتلو کښې مستې وې ما ليدې

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

اشنا يي نن ليدۀ تيرې وعدې را يادېږي
دا وصل کۀ هجران دۀ، يې کيلي را يادېږي

○

بس دۀ يې ستا ارمان پۀ زړۀ کښې نن خلاوړۀ[1]
دا نۀ چې ماته ورې مرحلې را يادېږي
منم چې فراقجن به نن سبا را يادېږي[2]
لۀ ما چې اشنا لاړۀ ماته شپې را يادېږي
کۀ هرڅۀ شوې، نن يادله چې هېر دې شم بنۀ[3]
پخوا يې لا پۀ زړۀ کښې اوسېدې را يادېږي
وم دومره لېونے ستا د پرېشانو زلفو نۀ
چې چرته خو به خاورې بادېږي را يادېږي
زما د زړۀ گي يادشې د مخکې نظر سره
پۀ هيڅ نۀ هېرېدلې هم راشې را يادېږي
دا نۀ چې آهو چشمه اوس يې غټې سترگې
د ستا خمارې سترگې لا ډېرې را يادېږي

بېگا چې شمع رڼه هرڅۀ هېر وۀ د خاطر
د ستا د محفل ښکلې تماشې را يادېږي

○

[1] دا مصرع ښې معنئ دۀ

[illegible]

○

زما د اُميدونو ونې شپې وغزېږي
هرڅو ستا د منزل کۀ مرحلې وغزېږي

اوس چېرته تر ښه لاړ شم لېونے چې کړه يار
هرځاې کښې يې د زلفو زولنې وغزېږي

نمر مخنيه اوس دې سې لارې ماته کړه کړه گي
نظر کۀ ستا د مخ پرې پلوشې وغزېږي

چا هسې راشې ډېرې چې خاطر کړو يار څلا
پۀ دې د رقيبانو جنازې وغزېږي

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ښکلې وې ، وخندېدې شونډې
خود به د سترګو خوښېدې شونډې

دا ته چې لاړې شونډو ښغ و نهٔ وې
بس کهٔ په تا به یادېدې شونډې

سترګو له زهٔ کهٔ قسمونه ورکړم
زړګیه ته ګله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کښې رپېدې شونډې

○

○

پوه شوم په دې چې په کنځل کښې څنګه ښکاري
وخاندهٔ یو ځل چې په خندل کښې څنګه ښکاري

ستا د تصور په یو جونګړه کښې اوسېږمه
ته خو راته وایه په محل کښې څنګه ښکارې

شومه به په باغ کښې ته په غېږ وې خپل ځان ته
ګله د آشنا په سر منګل کښې څنګه ښکارې

سترګې یې په ما کښې دي چې ګورمه هر چا ته
نن راته اے شمع په محفل کښې څنګه ښکارې

تا به په آئین کښې ځان لیدلے په یو رنګ وی
راشه د خاطر په هر غزل کښې څنګه ښکارې

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اے ګله! چې ستا ټوکې د خندا نه سترګې لاړې
نو خود يې لرې برېښي د ژړا نه سترګې لاړې

نرګسه! پس له دې به يې د ستا په سترګو ګورم
نظر يې وه اشنا، چې لاړ، زمانه سترګې لاړې
هم دا دې بد رنګه شوه مه ګوره پار له راهزنانو
اے ګله! د دوستو وړاندې يې له تا نه سترګې لاړې
ما وې چې که ورګورې نو اوس بيا مخ پټوې
نو کوزې يې ګرېوان ته له حيا نه سترګې لاړې
بلبل ته په کانه شو او په نهونو زلزلې وې
محفل ته چې ته راغلې د هر چا نه سترګې لاړې
لږ راشه شمع رويه! لرې وګوره چې څه شوم
د ستا په تماشا کښې يې له ځانه سترګې لاړې

نو څه شو که مې د خاطر سترګې په تا نه شوې
چې ډېرې داسې وينې له دنيا نه سترګې لاړې

پاشتنو، قند، مردان

(منزل نمبر) جولائی، اګست ۱۹۸۹ء

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

که دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بيا به څه کړې
که نه عادت له دې بلا سره شم بيا به څه کړې

در ته ګټلې نه شم حېران يم د اشنا سينګاره
تا يې چې داسې په اشنا وکړل په ما به څه کړې

څو به ښېرې او دا ړټنه تل ته ماته کړې
چې يې پېرزو نه وي دعا هغه اشنا به څه کړې

چې څه يې کړل هغه يې ټول وکړل په تا خاطره
دا به چې تا له په لاس راشي په اشنا به څه کړې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ډېره خوشحالي ښه نهٔ ده بیا رانه مړېږي
کله کله غم راکوه تل چې یې یار د بېږي

زهٔ دې یم لمکے پېښېدے نهٔ شي رانه شمې
خدایږو د دنیا نه پهٔ تیارو کښې ښه ښکارېږي

ماته د اشنا د وعدې مرېږ ځای اشنا دے
اے وږ یه نظره ته پهٔ هیڅ هم نهٔ مړېږې

ستا به د خاطر نه وی پهٔ زړهٔ کښې څهٔ ترېږشوی
دومره بې پروا یې چې پهٔ مخ کښې مې تېرېږي

ل ۔ منتر لرغند ۔ اور ۔ ویران خاطر ۔ دوام ۔ د کتابونو کښې ۔ تا ۔ [illegible] ۔ خیال [illegible]

لکه مجنون غوندې ګرځم پهٔ بیابان دربسې
وایم پهٔ خُلهٔ لیلیٰ لیلیٰ ځیرې ګرېوان دربسې

نهٔ شوم خبر نهٔ د وصال لهٔ خوشحالي نه چرې
لکه وحشی ګرمه غمونو د هجران دربسې

نهٔ دې آشنا یم نهٔ چې بیا راته آشنا ووائې
پروا مې نشته دے پهٔ تا نهٔ کړم خفګان دربسې

چې ته بیا نهٔ وائې پهٔ ما چې ته شیدا نهٔ یې ته
کهٔ د کمرو مې ګذار نهٔ کړه خپل ځان دربسې

پهٔ حال خبر شه چې نن دې رانهٔ شي خواله زما
چېرې پهٔ لاس ګرځې خاطره رقیبان دربسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

راشه اے ماهِ تابان په توره شپه کښې
یم تر زلفو پریشان په توره شپه کښې

لاړ تېکړو بې پروا یم ستا په عشق کښې
لکه بحر یم روان په توره شپه کښې

په خندا مې ستا قسم وی شمع بویه
ځو به کړمه دا ګریان په توره شپه کښې

زه خاطر د ستا د زلفو نه پار نه کړم
ما لیدلی دی ماران په توره شپه کښې

چې د سترګو دی ښکار زړې زما سترګې
چې یې نه شی کړے پوښتنې زما سترګې

زړه کچکول کړمه د اوښکو په زنځیر کښې
چې درګورم شی نمړنې زما سترګې

مرګ ژوندون دے لبې راګوره د نړسره
در نه غواړی جوړې ښخښنې زما سترګې

دهرچا دې دیدنونه مبارک شی
وینې ستا د پېرزوینې زما سترګې

په ژړا باندې خوش نه شی چې زه ژاړم
ډکې ستا د در لسنې زما سترګې

ستا د سترګو کړی خاطر چې نه درګوری
هسې نه چې دی پارنې زما سترګې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خوږ د هرې يوې کوڅې شوې زما سترګې
چې د ستا سترګو ته غلې شوې زما سترګې

ستا منزل ته به د ژړه په سترګو رسم
په تلو تلو کښې مرحلې شوې زما سترګې
څه زوخونه پرې دګرمو او ښکو اوړي
په ژړا د غم پخې شوې زما سترګې
چې سبا به کايې ستا په در کښې نيسم
خوږ د هرې يوې ناې شوې زما سترګې
بيا مې هغه خپلې سترګې خپلې نه کړې
چې له ځانه نه په دې شوې زما سترګې
اوس په دم کښې د يار زر ځل ديدن غواړې
د اول نه ډېرې ښې شوې زما سترګې

نه خاطر به په ترخو ژړه اوس عادت کړم
چې په تا باندې خوږې شوې زما سترګې

مياشتنۍ، غنچه، ستمبر ۱۹۶۰ع

○

دستا چې نه وينم دا تورې سترګې
په کار مې نه دي دا ړانده سترګې

نه به يې د بل سترګو ته پورته نه کړم
دستا په پل مې دي نسکورې سترګې

ساقي د ستا پيمانه څه کومه
چې داشنا مې دي مېخورې سترګې

خاطره ژاړه له هجرانه سره
په تصور کښې خړې کړې سترګې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څه وشو چې ستړګې مې په تا باندې خوږې شولې
چاته پوره نه شوې چې دستا په لور کږې شولې

ګوره دا ګریوان مې چې وحشت څنګه تار تار کړلو
نه شلیږی دستا د زلفو څرنګه حلقې شولې

ما خو به ویل چې دستا څُلهٔ وېره آسانه ده
ګرانه شوله څکه دومره غلې چې راپسې شولې

اوس هم ستا د مینې افسانه زما په شونډو ده
څو دې افسانې مې په نړګوتې کښې ورستې شولې

ستړګې د خاطر کړه ستا په ستړګو تېر وتلې دی
ګورمه دا بدې کړه زما په حقله ښې شولې

تا به کتو غل چېرته خاطره د ورک شوې نه ده
نه ګورې چې تاته دا اشنا ستړګې بس غلې شولې

چې اشارې کړې ایسار به یم ولې
چې پښیمان یې تیار به یم ولې

په یو ساعت کښې مې بیا بیا ژړوې
چې اوس ژړېږم قرار به یم ولې

دریغه چې مې سر دې دستم نه وې نه
چې نه مې سر کېږم ازار به یم ولې

نور به دې څه وکړی بانه په خاطر
تول دې پرهر کړمه وېرېږم ولې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

اوښکې نه کمېږي خوږا ماتې شوې
تا چې خندا وکړه نو ارزانې شوې

څوڅلي د اوښکو سره درغلم
دا څنګه جرګې او ننواتې شوې

څو به کوږې ستا سترګې نماسترګې
لږې دې وي خېر دے هو چې زیاتې شوې

تا چې د خاطر سره څه کړې دي
خېر دے اشنا دا مې درته پاتې شوې

○

○

ته به په زړه کښې ماله څه راکوې
که راکوې ماله به زړه راکوې

منع به نه شم ستا له دره څنې
په دې دې ناګه څه نه راکوې
څه لوې اختر دې د ځوانۍ تېر کړلو
ته به لاسونه ماته بنسه راکوې
داسې چل وکړه چې نور ودودېږم
سبا به بنګلیه یو لمبه راکه
دا خوشحالي به ماته څوک راکوي
چې ټول غمونه راله ته راکوې
چې پرون د اوکړې دې کړم نو ماله به شي
اوس خو به هر څه په کاله راکوې

ضد له خاطره سره مه کړه ته
که یو اوان راله په خُله راکوې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته ما ستا بلې يو پهٔ سله نهٔ يې
دا تهٔ زما پهٔ وينا شله نهٔ يې

کهٔ څوک خپل ځان درته ذرې ذرې کا
خپله کوې تهٔ د چا خپله نهٔ يې

دا تهٔ څه چرته يې چې نهٔ يې نهٔ يې
هر وخت زما سره تهٔ شله نهٔ يې

خاطر به هم پهٔ تا اعتبار کوي لا
تهٔ خو هم هغه يې څهٔ بله نهٔ يې

هر څوک کهٔ چې د زړهٔ قرارولو له راځي
پوهېږم ولې نه چې قتلولو له راځي

بلبل کړې د ګل وصف کهٔ بهار وي کهٔ خزان
بورا تهٔ خو يې بس يو ښکلولو له راځي

غمونه د اشنا زهٔ اوس پهٔ هيڅ نهٔ هېروم
اے غمه د دنيا کهٔ هېرولو له راځي

ارمانه د اشنا شه د اشنا سره ميشته
چې زړهٔ ته د خاطر آزارولو له راځي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

داسې راته ګورې لکه ته چې راته ګورې
نېغ مې لهٔ زړګي وُڅ کاږهٔ چې راته ګورې

کله چې د زلفو ورېځ لرې کړې لهٔ مخه
شي دې پلوشې بنګلې بانهٔ چې راته ګورې

هغه وخت لږ وېرېږم ته چې مخ راځنې پټ کړې
داسې معلومېږي لکه بندٔ چې راته ګورې

ته زما د زړهٔ نه د خپل حُسن تپوس وکړه
زهٔ به درته ووايمه څهٔ چې راته ګورې

نن خو مې خاطر وکړه چې مهٔ راته راګوره
زهٔ درته کتے نهٔ شمه ته چې راته ګورې

سندرې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوس را نه هیڅ نۀ شی خطا ده
لۀ هر څۀ هر څۀ وو تـمه
ګرانه اشنا دا ې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مئینېدمه

نۀ در نه خفګه هېرېدمه خپلو وګډو نه وشرمېدمه
تا چې خندل نۀ ژړېدمه لۀ هغو شپو نه وشرمېږمه

هېره زما ټوله دنیا ده
شام و سحر دې یادومه
ګرانه اشنا دا ې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مئینېدمه

غر پۀ غر نۀ ودنګی صحه چې وی ګرځېدلی لغړه راشی
درته پۀ ژړه ګنې به پې ساته پرېږده چې مو ېبه بنۀ پۀ جناښې

زما پۀ سترګو کښې حیا ده
نۀ یې پۀ څه دروا ړومه
ګرانه اشنا دا ې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مئینېدمه

تل به پۀ هر چا داسې کېږی پۀ داسې خلقو چې اعتبار کا
لۀ خپله ځانه چې خبرېږی ـ لۀ ګرم ګورو به یې ګذار کا

د ښکلو مینه بې وفا ده
نۀ به یې څۀ درته ستایمه
ګرانه اشنا دا ې سـزا ده
نۀ چې پۀ تـا مئینېدمـه

خاطر خرمۀ وے درکتلی اوس یې ژړوندون اختیار وی دی
هغه چې تا ورته خندلی نن یې د نورو پۀ خندا تور دے

زما د زړۀ خوښه ژړا ده
څکه یې نۀ قـرار ومـه
ګرانه اشنا دا ې سـزا ده
نۀ چې پۀ تا مئینېدمه

ـه دا په ځایه د (الله) په ځای (د) لیکل شوی دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې مې سترګې دیدن د اشنا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دُنیا نهٔ کا

زهٔ به څهٔ کړم ګریوان چې یار راکړې ګل
پهٔ زخمونو ملهم به کېږدې د ګوګل

هسې هسې مې یار خندا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دنیا نهٔ کا

ایله زُلفې یې اوس غُنچې ته جوړې شوې
دواړه شونډې یې خند بدو ته جوړې شوې

مل به څنګه زما سودا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دنیا نهٔ کا

د ستا مخ ته زما نظر ورسېدو
هغه اور مې سم تل تر څټګې ورسېدو

بې لهٔ سوزه خو هیڅوک ژړا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دُنیا نهٔ کا

اے خاطره ګیلې د خپل یار ده مهٔ کړه
تهٔ طمع د دل آزاره مهٔ کړه

اے شباب خاطر دهیچا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دُنیا نهٔ کا

شوې د زړهٔ سترګې سپینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

لبانو ستا نهٔ د بنا مار پهٔ شان خوږ لے یمه
زهٔ دې د سترګو پهٔ بڼو باندې ویشتلے یمه
څهٔ مې لهٔ خُلې نه تورې وینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

پهٔ دې هجران کښې به تر څو پورې کړېږمه زهٔ
شام او سحر لکه ماشوم غوندې ژړېږمه زهٔ
او ښکې مې څې پهٔ مخ رنګینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

چې تهٔ کوې پهٔ ما ظلمونه را ته پېغور د صنمه
خاطر کوي در ته سوالونه پهٔ زړهٔ یې نور د صنمه
وهم رباب څکه د مینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې آشنا تا پسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نۀ ومه خبره نۀ، تاچي نړۀ با ئېللې دے
تا ووې رېبار ته پس لۀ دې به څو راځي
خپر دے کۀ تش تور ې دي پېوند نړ کے شپلۍ
خيال ې وۀ سکار ته پس لۀ دې به څو راځي
وبنا يه څيګر راته   اوس د زړګي سر راته
وايه د بنوغشو پۀ کوم کوم ځاې ويشتلې دے
لاس کښې آئينه ې وه   کړې چې کينه ې وه
ماکتل رخسار ته پس لۀ دې به څو راځي
څنګه مړې دړ شمه   پۀ حال دې چې خبر شمه
لاس کښې دې رقيب راته ډک تو پک نيولے دے
يو ځلې د رغلے وم   ډېر دې زغلولے وم
غلے وم ديدار ته پس لۀ دې به څو راځي
ساچې کوم ستم کړے   اوس ې پۀ تاکم کړے
دا دخوانۍ ولړ پۀ ما نن سبا راغلے دے
شو خاطر غلام د ستا   کړې به تل سلام د ستا
پرې ې بنده در بار ته پس لۀ دې به څو راځي

نن خو را ته مۀ وايه چې نا   تر سبا
سود ې ساقي نۀ شي پۀ مينا   تر سبا
ووايه اشنا راته، تۀ زما تعبير نۀ يې
وې چې تل پۀ خيال کښې ې تۀ صفه تصوير نۀ يې
بله راته بنکارې دا دنيا   تر سبا
سود ې ساقي نۀ شي پۀ مينا   تر سبا
راکړه ساقي داسې مئې چې شي زما او ستا نشه
هم پرې د چوپتيا نشه هم پرې د دنيا نشه
جام دلبر راکړه پۀ بيا بيا   تر سبا
سود ې ساقي نۀ شي پۀ مينا   تر سبا
نن خو دې را جمع څۀ پۀ مئيو کښې کيفونه دي
ستر ګو پيمانو کښې دې رنګ پۀ رنګ ستونه دي
ګلې د خاطر شه پۀ رښتيا   تر سبا
سود ې ساقي نۀ شي پۀ مينا   تر سبا

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

طلب کړم صنم چم پهٔ چم
لوند مې کړېوان دے ځاڅي مې نم

مینه وفا دې نښته
پهٔ چا پروا دې نښته
وېره لهٔ چا دې نښته
کوه ستم طلب کړم صنم

رنګ مې تک تور صنمه
سوے پهٔ اور صنمه
کومه شور صنمه
وکړه کرم طلب کړم صنم

مینه بهار دے دستا
چمن ګلزار دے دستا
خاطر مالیار دے دستا
ګل پهٔ چم طلب کړم صنم

ـه متن ارشاد او دیوان کښې مصرع داسې ده ـه چم پهٔ چم طلب کړم صنم

چې ستړګې نهٔ وباسی، زما او ستا نه
راځه چې درومو دواړه، لهٔ دې دنیا نه

زما او ستا دلته ځهٔ دی، خوږه مینه
دا خو هر چرته کېږی، چې داسې وینه
ځان له به جوړ کړو بوستان پهٔ بیابانه
راځه چې درومو دواړه لهٔ دې دنیانه

خو به پهٔ وېره سره، دیدن پهٔ غلا کړو
پهٔ انتظار کښې سره، بېګا سبا کړو
تهٔ شه لهٔ زلفو تېره، نهٔ لهٔ کړېوانه
راځه چې درومو دواړه، لهٔ دې دنیانه

دا ړک د مینې زړونه، به دواړه یو سو
ځکه چې ځنګل ته لاړ شو، هلته به اوسو
یو دې چار ګل پهٔ پوښ، ه بل دې پېزوانه
راځه چې درومو دواړهٔ لهٔ دې دنیانه

دا مې پهٔ خوا خاطر کښې، نهٔ وو صنمه
چې زهٔ خاطر به شمه، پهٔ خاطر جمعه
ځکه چې ستا لهٔ غمه، ږېړ یم پرېشانه
راځه چې درومو دواړه، لهٔ دې دنیانه

ـه متن ... دیوان کښې (د) ...

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د سن نه کال ته د پښ غمونه
له داسې ژوندنه مرګ بڼه دے را دې شینه
الله دې خېر کړي

ستا د ملانو فریادونه
هېر به مې نه شي

لکه د زانو قطارونه
هېر به مې نه شي

پاس په اسمان کښې جهانونو سرڅېنه
الله دې خېر کړي

د پښتنو فقيره ژوندده
خندګه به تېر شي

تېر خو به شي په لوبه تنده
خندګه به تېر شي
په مصيبت به دې څوک سرته رسوینه
الله دې خېر کړي

نوم د پښتو راځني هېر شي
څوک مې یادیږي

غم د هغوي را سره پېر شي
څوک مې یادیږي
څوک چې د قام او د اولس خدمت کوینه
الله دې خېر کړي

خاطره صفحه خلق ستا به
په خپل کتاب کښې

تل به بار بار د غسې وایه
په خپل کتاب کښې
چا چې سرونه په وطن وړکړي دینه
الله دې خېر کړي

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شوګیرې تولې په سبا سبا کېږي تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
ستا د ښایسته سترګو د پاره   ګوره ماته ښکلیه یاره
څومره لېږې مې په زړګوتي باندې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
دخدای د پاره بس ګړاشه   که مرور یې راځه لاشه
ستا د راتلو په انتظار یې سترګې سترې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
دا ته چې لاړې د بل چا شوې   زما د زړۀ ټوټې جدا شوې
زما د استرې شوګیرې دې تولې هېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
خاطره زه ځان ته حیرانه یمه   که لېږ ناګوره یې بس روانه یمه
د پېغلتوب ملګرې تولې دا نه ګېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

د قافیه درسته نۀ ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

وا ورده صنم زړۀ مې نۀ شي له تا نه
ویلې نۀ شم زۀ څۀ له حیا نه

دغه ستا د مینې درد و نه ښه دی په ما
زړۀ مې د ستا د پاره وائي چې وی دې په ما
وا ورده صنم

په کومه لاره ښکلیه چې قدمونه کېږدې
ډېر به مینې په زړۀ باندې داغونه کېږدې
وا ورده صنم

زړۀ مې له خپله کوره تښتي چې راشې صنم
خاطر ډېر ګران دې په ما چې په خنداشې صنم
وا ورده صنم

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

پهٔ تش دیدن باندې يې نو نو مشغولېږه
ځم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

لهٔ مرچا پټه پټه ستا یارانه به کړمه
تاله چې در شمه نهٔ ځمهٔ بهانه به کړمه
پهٔ انتظار کښې يې لهٔ ځانه سره ژړېږه
ځم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

کړم دا وعده درسره چې تابه هېر نهٔ کړمه
یو ساعت يې لهٔ تا به پهٔ نور ځهٔ تېر نهٔ کړمه
پهٔ دې سودا يې قدهٔ کېږه راوېښېږه
ځم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

نښه د ستا او زما ، ماهٔ تابان شو سره
بل يې کاروان د ستورو پهٔ کهکشان شو سره
د سبائی د خیال خوبونو کښې ژنګېږه
ځم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

ځان ته دا تول دُنيا خاطره ما وګڼه
پهٔ کښې يې مخ او زُلفې بېګا سبا وګڼه
د نرهٔ پهٔ مینه يې پهٔ سترګو کښې اوسېږه
ځم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

له مکه په ږیان او مشرلنه کښې (د) دے

تهٔ چې پهٔ مرګ زما رضا يې
ما ته قبوله دلـــربا يې
ستا رضا ده چې دا سې ژړېږم
پهٔ عالم کښې دا سې ګرځېږم
پهٔ محبت يې نا رضا يې
ما ته قبوله دلربا يې

عاشقي وه پېدا لهٔ اوره
لېږ زما سوی زړهٔ ته وګوره
جوړ پهٔ معنیٰ قیمت بها يې
ما ته قبوله دلربا يې

خاطر ته ګوره دا سې حېران دے
پهٔ محبت کښې ستا بندیوان دے
يې کبرجنه بې ربا يې
ما ته قبوله دلربا يې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوبنه دې شوه وله زما دا شنا مینه
اے زړه غمګینه

اے زړهٔ ذرې شه
خاورې ایرې شه
ځې دستګو د زړګی وینه
اے زړهٔ غمګینه

راشه کهٔ وینې
د زړګی وینې
د یار پهٔ غم کښې چې دوی راځینه
اے زړهٔ غمګینه

خاطره دا شپې
تا نه جدا شپې
چرې د وصال شپې د یارکه دینه
اے زړهٔ غمګینه

اوس به وطن د سرو ګلونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
ځهٔ به د بنګلو نګهتونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
بلبله ستا د تماشو ورځې دی
راشه هم دا دې د نغمو ورځې دی
نه چې لا هغه د ازغو ورځې دی
ځان کړه پهٔ خبر د اوس د ګلو ورځې دي
راشه چې ژوندے دې د کېفونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
اوس به توله بوټي سره ځان وښائي
څوک به کلي، څوک به ګلان وښائي
لاله به هم خپل ګرېوان وښائي
هم به بلبل شور و فغان وښائي
اوس به ښاخونه د رنګونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

جوړنه به ولونه د ویدبل جوړوي
په کښې ځالونه به د ګل جوړوي
سرو سرو غنچو ته به منګل جوړوي
په آئینو کښې به کاګل جوړوي
دغه جهان به لا نازونو ډک شي
راځې سپرلے وار د خزان تېر شو

ښکلي ځلمي به په شملو کښې بندي ګل
اوس خو به جونه په ګمڅو کښې بندي ګل
ډېر ارمانونه به په زړو کښې بندي ګل
څوک به د زړه په پرهر کښې بندي ګل
داسې به زړونه په داغونو ډک شي
راځې سپرلے وار د خزان تېر شو

زه کوم ثنا د چا خندا نه وینم
چې یې لیده هغه رڼا نه وینم
ګل د رخسار چې د اشنا نه وینم
زه نور ګلونه د دنیا نه وینم

څو که جهان له دیدنونو ډک شي
راځې سپرلے وار د خزان تېر شو

د ارمانونو لوے جهان رنړوي
زړه په ګوګل کښې یې جانان رنړوي
د مینې ګل را نه هجران رنړوي
نه کړې خاطر دغه بوستان رنړوي
د مخ کتاب دې د رازونو ډک شي
راځې سپرلے وار د خزان تېر شو

څه به د ښکلو نګهتونو ډک شي
راځې سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړګي مې غواړي شمع رڼه سوزېدل
راشه يو ځل
ارمان مې دا دے کۀ پوره شي
د رنځ دارو مې د اشنا سره لېدل
راشه يو ځل
خو به شوګيرې کړم راته وايه
واړه خوبونه راځنې وتښتېدل
راشه يو ځل
کۀ ديدن کړې تلوار را وکړه
همزولې راغلې خوروې مې تور وېبل
راشه يو ځل
عاشقان ګوره حال يې څۀ شو
لکه پتنګ چې پۀ لمبو وسوزېدل
راشه يو ځل
سوال د خاطر منظور کړه يا نه
جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
راشه يو ځل

نن دې ودېل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے
د ژوند کاروان مې دے د غم غرو کږو کښې
واوره فرياد مې د جرس پۀ آوازونو کښې
تلے دې پل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے
ترڅو د هجر دا اوږدې شپې او تيارې به وينم
سبا د وصل به وي لرې کۀ نژدې به وينم
د ستا منزل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زه اور راته بل دے
خاطره نن دې کۀ لږ سم راته کتلي وے
واړه بنايسته به دې لۀ نږه ځنې وتلي وے
دکتو چل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړګې نیولې دی ما ستا په رخسار کښې
او به او به شول توری ځی په خمبار کښې

ما چې لیدلے ، ستا پښو کښې پل دے
غم د وحشت ، وحشت را سره مل دے
اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
او به او به شول توری ځی په خمبار کښې

نه در رسیږی نه در ته غږ شی
نه را نه خمب شی نه را نه ښ شی
داغه ژوندون دے په انتظار کښې
او به او به شول توری، ځی په خمبار کښې

یار چې له بنګلو سره روان دے
دې تماشې ته خاطر حیران دے
لکه سپوږمۍ وی، ستورو قطار کښې
او به او به شول توری ځی په خمبار کښې

زما په طمع به کړې تیرمسې وختونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې در ته ګورم
ما ته را یاد نه دی خوږ زه په ځوانه کښې یمه
په زړګی غم نه لرم په خوشحالۍ کښې یمه
زه لیونے یم چې کوم دومره فکرونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې در ته ګورم
لیونی نه یمه چې د غم سودا کومه
په تا دې اوربلیږی زړه څه پروا کومه ـه
چې بیا مې منع رانه نه کا پیغورونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې در ته ګورم

ـه متن لښته او ختیزوالکښې د دې مصرعې داسې دی :
لیونی نه یم چې دا سودا کړم — په تا پسې اوربلیږی زړه څه پروا کړم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دومره وزګاره نه یم چې خپل ځان وویښم
چې په ائین کښې ګورم آئین پرېشان ووینم
جانانه ډېر درپسې ګرځم ارمانونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته ګورم

زه چې ګورم له ځمه مئین سوزېږي په ما
لکه د اور په شان سېځګار ځلیږي زما
خاطره مه راځه بلیږي سره اوردونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته ګورم

تورې سترګې دې اشارې کا — سرې شونډې دې لبې کا
زړه کیږه راته وایه — چې زه کوم طرف ته لاړ شم

کله بانه راته انغې کا — پېښې د ګلو انګې کا
چې مسکی شي بیا سترګې مرې کا — سرې شونډې لبې کا
زړه کیږه راته وایه — چې زه کوم طرف ته لاړ شم

بیا چې ارمان د بوسې ته وي — کرې چې خله دې نن په نړوي
چې مې خلق ټول تماشې کا — سرې شونډې لبې کا
زړه کیږه راته وایه — چې زه کوم طرف ته لاړ شم

د انتظار په تورو شپو کښې — دا دې خاطره په تیارو کښې[2]
خپلې او بنګې دې ځان ته ویرې کا — سرې شونډې دې لبې کا
زړه کیږه راته وایه — چې زه کوم طرف ته لاړ شم

[1] منزل ته ارد یوان کښې (ن) نشته
[2] منزل ته کښې دا بند نشته

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې ته سبا به مې ته را پهٔ تا پسې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

دلبره ښهٔ را ته معلوم یې
ښې خو نهٔ چې ته ماشوم یې
گله نه یې پهٔ ما مظلوم یې
چې نهٔ پوهیږې لهٔ هغو سره وعدې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې ستا د مخ پهٔ تماشا وم
دغه وصال وهٔ که جدا وم
نهٔ یم خبر پهٔ څهٔ سودا وم
چې تماشا مې ستا د مخ د تماشې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې پهٔ غمونو کښې دې گېر کړم
اوس دې دلبره څله هېر کړم
کهٔ دې یو گل پهٔ دیدن سېر کړم

کنې لهٔ غمه به دې سړ شم یا مړې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې د اغیارو زما یار شي
بس اوس مې قتل ته تیار شي
اشنا زما څنې ویزار شي
پروا مې نشته خو پهٔ خپله مې ذبې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

څنگه قبول دغه بېلتون کړم
څهٔ بې لهٔ تا پهٔ دې ژوندون کړم
دلبره مینې دې مجنون کړم
جانانه اوس را پورې ټوقې مسخرې کړه
را یادې دغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

دستا چې نهٔ یمه د چا یم
را غلے دایم پهٔ خندا یم
مړود نهٔ یمه پخلا یم
خاطره بیا کهٔ مړود شوم نو گیلې کړه
را یادې هغه شپې کړه زما نا ترسه یاره

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ به د ستا د حسن وارشی یارهٔ زما
اخر خزان به دې بهار شی یارهٔ زما

چې نهٔ را درومې اشنا نو وعدې خاه کوې
هغه پروت دې غنه وې نو چې بیا یاده کوې
زما یقین ستا پهٔ اقرار شی یارهٔ زما
اخر خزان به دې بهار شی یارهٔ زما

ستړګې مې بې لهٔ تانه دچا پهٔ لور نهٔ ګورې
دستا لهٔ مخه څنې مخ نه نور نهٔ ګورې
مرې به کله پهٔ دیدار شی یارهٔ زما
اخر خزان به دې بهار شی یارهٔ زما

زهٔ دبل چا دمینې اشنا څهٔ طمعه نهٔ کړم
زهٔ به لهٔ نوره سره ستا مینه سمه نهٔ کړم
پهٔ ماخاطر دې کهٔ اعتبار شی یارهٔ زما
اخر خزان به دې بهار شی یارهٔ زما

لهٔ منزلونه او دیوانه کتبي (ټ) دے

چې نهٔ را درومې یاره تهٔ ، منع دې کړه یاد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون ، کړو عمر دې برباد زما

ان دیو ساعت مهمان دلې
واوره زما یو خو ګیلې
تهٔ به شی ستا شباب ، سر دې نهٔ کړو مراد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون ، کړو عمر دې برباد زما

چا ته بنکارهٔ کړم خپل ځیګر
نهٔ کړې پروا مې پرې دلبر
نور مې دی څوک چې یې واورې دغه فریاد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون ، کړو عمر دې برباد زما

کهٔ بنهٔ دې شی پهٔ سر زما
وی دې پیشکش دلبر زما
وائی خاطر شه نار لهٔ تا ، نشته باقی جائیداد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون ، کړو عمر دې برباد زما

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زهٔ جهان څهٔ کړم چې نمر مخیه یاره تا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

ستا د کاکُل په تورو شپو پورې لاشپې څهٔ دی
ستا د سرو شونډو انګو پورې غنچې څهٔ دی
دی تماشه چې د ژړا چې دې خندا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

د ستا په مینه کښې د خلقو خندے خو بښ یم
خود خپل عقل نه وذګار شم لیونے خو بښ یم
را سره غم د لیونو شی چې صحرا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

ګله چې ما خاطر ته یاد شې ټول جهان ګل شی
لهٔ نورې هجره ضریو ګل چې د چشمان ګل شی
خدای خبر بیا چې زهٔ به ستورے د سبا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

د قام ځلمو ستړګې مو پورته کړې خپل ځان وګورئ
چرته کښې ورسېدهٔ ، وګورئ جهان وګورئ

د قام ځلمو زموږ همه غه د ختو ورځې دی
دا مو د ژوند د بنه کېدو د خوشحالو ورځې دی

د نمر په شېرې خپل طاقت په ټول جهان خور کړې
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خور کړې

شاته نور مهٔ ګورئ په وړاندې خپل قدم کېږدئ
په وړاندې لار و باندې مهٔ ځئ قدم سم کېږدئ

لهٔ مخې لرې کړې ازغی ځان ته ګلونه کېږدئ
شی چې اغیار در ته حیران هلته کښې پلونه کېږدئ

موږ له چې مخې له راغلی وار خطا تلی دی
ځلمو زموږ ده ځنې دېر ځلی په شا تلی دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر تېر نهٔ شي
د پاکستان خلقو میدان کښې مو سر تېر نهٔ شي

د مشرانو تل خلقو نصیحتونه نهٔ وي
دا مو دے وخت د ترقۍ تل دا وختونه نهٔ وي

ملا مو د قام خدمت ته وتړئ چې سیال شئ پکښې
دا تنګې لنډې کړئ اوارې چې خوشحال شئ پکښې

چې ښې وړې ونهٔ کړئ خلقو بیا به یې ګله وکړئ
د خپل وطن خدمت ته پورته شئ په خپله یې وکړئ

یو بل ته مهٔ ګورئ ، لهٔ ځان هر یو مالیار جوړ کړئ
د پاکستان هر یو کوټ ځنې ګلزار جوړ کړئ

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي
شان و شوکت دے زمونږ
جاه و حشمت دے زمونږ
د قربانۍ په وېرو وینو د امکان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي
دا دېکې مهٔ کوه
هسې دېکې مهٔ کوه
زړهٔ د فولادو نه دے هر یو مسلمان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي
غم د بلا نهٔ کوو
د چا پروا نهٔ کوو
مقابلې ته د دښمن زمونږ یو ځان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي
مونږ د خپل کور کړو فکر
هم د خپل ودود کړو فکر
فکر مو دا دے چې کشمیر کښې هندوستان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څاڅکي پۀ شان وو اول
حېران پرېشان وو اول
اول وو څاڅکي اوس درياب ترې بې پايان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
هر امتحان تـه ولاړ !
د غر پۀ شان ته ولاړ
وائي خاطر چې کلک پۀ شان د سندان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

*

ستا د هلال ستوري مدام اختر دي زمونږ
د ستا مثال ستوري ښکاري نظر دي زمونږ
د ستا د اقبال ستوري سر او بصر دي زمونږ

تل ځلیږي پۀ تا چې پې روښان وطنه
د پاکستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library